

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידיית

חתן וכלה, תאכלו יחד
ותביאו את הגאולה!
אהרן רזאל

עוד ניפגש בכיתה

התפילין שהניח רגע
לפני האודישן של חייו
בברודוויי, סימנו את
תחילת המהפכה אצל
רפאל קליינמן, שמוביל
מאז תהליכי הוראה
חדשניים וחולם לרקום
מופע יחיד מהמסע שלו
מהאמנות לאמונה

אלה ברכב, אלה בסוסים.
מה עושים עם התפילה?
התוועדות

הרבי שלח עזרה
לחסיד: את עצמו
כסיכולוגיה חסידיית

קבצניות הכותל
שלא הכרתם
סיפור מאת רחל טאוב

בין המצרים זו התזכורת
למצב המשוגע שלנו
שיחת חברים

שלם
רק 15%
בחתימה
וכל השאר
לקראת איכלוס

SOHO PARK
נווה שמיר בית שמש

דירות 4 חד'
אחרונות

עם אופציה לחדר חמישי

אכלוס
עוד השנה!

מ-6:30 בבוקר

* בכפוף לתנאים

ועד 23:00 בלילה

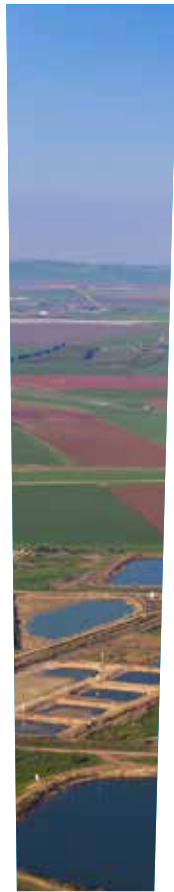
מהפכת השירות של לאומי לא עוצרת!

לאומי ממשיכים להוביל את מהפכת השירות
בבנקאות בישראל, עם שירות במוקד בשעות שנוח לכם.

הכי נוח בשירות

*5522

שבת גיבוש

לקבוצה הראשונה בגליל

פרשת מטות מסעי | כ"ה - כ"ו תמוז | ישיבת ההסדר כרמיאל

בתכנית:

ביום שישי בשעה 12:30 < **נפגשים** בכרמיאל

יציאה לשטח < לסיור ולמפגש עם חקלאים ובעלי אדמות באזור

סיור < ברמת ארבל ושיח עם תושבים

שבת מרוממת בישיבה < ליבון ושיח עם הרמ"ם על תכנית הלימוד

הרשמה לשבת חובה: 052-3003190

אורות כרמיאל - הישיבה והגרעין

מועצה אזורית מטה בנימין מזמינה

כנס המקדש

אירוע היסטורי חוויתי ועוצמתי העוסק בתודעת המקדש

הפעלות
מגוונות
לכל
המשפחה

כנס המקדש בשילה הקדומה

יום חמישי כ"ד תמוז | 13.7 | 18:00-10:00

כנסים

כנס
נשים ומקדש
15:00-14:00

בכנס
יושק הספר
כלכלת
המקדש
של פרופ'
זהר עמר

כנס אקדמי בנושא:
חידושים בחקר המקדש
17:30-15:30

בין המרצות:
רינה אריאל, מעין עייש,
הרבנית עידית ברטוב,
רחל סלע

מושב ראשון: היסטוריה וארכאולוגיה
בין המרצים: פרופ' יואל אליצור, ד"ר אייל
דוידסון, ד"ר דביר רביב, ד"ר אבי סולומון,
צחי דבירה

מושב שני: תרבות חומרית בחיי היום-יום במקדש

בין המרצים: ד"ר דוד בונפיל, פרופ' אברהם
אופיר שמש, פרופ' זהר עמר ואלרון זבטני,
פרופ' דוד אילוז, ד"ר רם בוכניק

תצוגות מיוחדות:

- שיחזור של תנור לצליית קרבן פסח
- הדגמה של צליית קרבן פסח
- ספרים נדירים על המקדש מאוסף אוניברסיטת בר אילן
- סממני הקטורת ושופר של יעל

- לראשונה בישראל - נחשפת לציבור פרה אדומה
- דגם גדול של בית המקדש, ודגמים של כלי המקדש
- הצגת בגדי כהונה המשכן בהולוגרמה תלת מימד
- סיור וירטואלי בבית המקדש במשקפות תלת מימד
- תצוגה של לחמי קודש

סדנאות והדגמות:

- החלפת לחם הפנים בשולחן הזהב
- קידוש ידיים ורגליים מהכירור
- ארבע עבודות הדם
- מליקה
- הקטרת קטורת
- הדלקת קטורת
- פייס

- הכנת מנחות - בשיתוף הקהל
- הפקת שרף מעץ האפרסמון
- צביעת תכלת וארגמן מחילזון
- צביעה בתולעת שני
- אריגה וטוויה של בגדי כהונה ואריגי המקדש

סעודת המקדש

רביעי | כ"ג תמוז | 12.7 | 18:30
ב"יקב פסגות" שבשער בנימין

בהשתתפות רבנים, חוקרים ואישי ציבור. הסעודה תכלול סדרת הרצאות קצרות בסוגיות שונות בנושאי המקדש. במהלך האירוע יוגש תפריט עשיר שיכלול בשר מבעלי חיים המשמשים לקרבן העוף והבהמה, מתנות כהונה, לחמי הקודש, יינות מזני גפני ארץ ישראל וסלטים במתכונת מקראית.

צילומים: שחר כהן

בין המרצים בסעודה: הרב ישראל אריאל, הרב דוד דודקביץ', הרב שבתי רפפורט, הרב יוסף אלבוים, הרב יהודה קרויזר, הרב מנחם בורשטיין, הרב מנחם מקובר, הרב עזריה אריאל, הרב אליהו ובר, ד"ר שיבי דרורי, יהודה עציון.

פרטים והרשמה לסעודה ביקב פסגות:

ארגון ויעוץ מדעי: פרופ' זהר עמר
מארגן המיזם: עופר קאפח, מטה בנימין
חסות: החברה לפיתוח מטה בנימין

פרטים והרשמה לכנס בשילה הקדומה:

מצאנו את אופשר לחיות בתוך הלימודים, אבל מצאנו
גם את אופשר לאמרי להתנתק מהלימודים ולהתחבר, כי
ניתן ככה יהיה בעולם קצת שלילי

מקדש למשוגעים בלבד

כוכבים, רואה אני שכל התבואה שיגדל בשנה זאת - מי שאכל ממנה יהיה נעשה משוגע, אם כן יטכס עצה. וענה לו: שעל כן יכינו בעדם תבואה שלא יצטרכו לאכול מתבואה הנ"ל. וענה לו המלך: אם כן כשאנחנו לבד לא נהיה משוגעים, וכל העולם יהיה משוגע - אז יהיה להפך (ולחכין בשביל כולם אי אפשר) שאנחנו יהיו המשוגעים. על כן בודאי נצטרך גם כן לאכול מהתבואה. אבל רק זה שנסמן סימן על מצחנו שנדע על כל פנים שאנחנו משוגע. שאם אהיה מסתכל על מצחך וכן כשתסתכל על מצחי - נדע מהסימן שאנחנו משוגע.

רבי נחמן מציג כאן אמירה מאוד נוקבת. השיגעון והנורמליות הם בסך הכל מושגים יחסיים לעומת מה שמקובל בחברה באותו זמן. רבי נחמן מייצג כאן ללכת בין הטיפות בצורה עדינה, ביחס לנורמליות ולשיגעון. מצד אחד, המלך במשל לא רוצה להתנתק מהמציאות המשוגעת שבה חי העם, כי ככה הוא לא יוכל להנהיג אותו. ניתוק כזה יכול להוות פתרון אולי לאיש רוח או פילוסוף, שיכול להרשות לעצמו את הפריבילגיה הזאת של חיים בכדידות, במדבריות וביערות. לעומתו, עניינו של המלך הוא להנהיג את העם, והנהגה לא יכולה להיות מנותקת מהמצב של העם. מצד שני, המלך כן נחשב למורם מעם, והוא לא יכול להרשות לעצמו להשפיל את הרעצת שלו לרמה הנמוכה של העם, כי גם כך הוא לא יוכל להנהיג שום דבר בצורה נכונה. כיצד אם כן צריך להתנהל ביחס לשאלות הללו? עונה רבי נחמן, שאמנם צריך לאכול את החיטה המשוגעת שכלל העולם צורך אותה, אבל להשאיר סימן שהמצב שלנו הוא חסר.

כיום, במציאות של חיים בתוך עולם מודרני, אנחנו חווים סוג של שיגעון שהוא מעין מה שרבי נחמן מתאר. מצד אחד אי אפשר לחיות בתוך השיגעון, אבל מצד שני, גם אי אפשר לגמרי להתנתק מהסירוף של החברה, כי ניתוק כזה יהיה בעצמו קצת שיגעון.

כאן מגיע המקום של שלושת הדברים שהזכרנו מקודם - תיקון חצות בצהריים של שלושת השבועות, שבירת הכוס בחופה, והשארת אמה על אמה בכל בית יהודי. כל הדברים הללו, הם הסימן על המצח לזכור שאנחנו משוגעים. הכוונה היא, שאנחנו דואגים להחזיק את החבל בשני הקצוות. למרות שהבית הפרטי שלנו שלם, אנחנו שומרים על מודעות כזאת, שבה ברור לנו שבאמת המצב כעת הוא לא שלם, וצריך לשאוף אל משהו שמעבר לכאן ועכשיו. דרך אגב, בחתונה יש מנהג נוסף, שמתאים עוד יותר למשל שמדבר על סימן על המצח. יש כאלה שנוהגים לשים על המצח של החתן אפר. זה סימן מובהק על המצח שלנו, שאנחנו עדיין משוגעים.

הבאר המשוגעת

חברים, אולי שמעתם פעם על הסופר הברזילאי פאולו קולו. יש לו ספר מפורסם שנקרא 'האלכימאי', שהוא באמת בנוי על יסוד הסיפור של רבי נחמן, על האוצר מתחת לגשר. בהתחלה כמעט אף אחד לא התעניין בספר שלו, אבל בסוף הוא מכר את זה בשבעים מיליון עותקים. כך יצא שהוא לקח סיפור של רבי נחמן, בלי להזכיר את המקור, ויצר ממנו רב מכר בינלאומי.

בכל אופן, לאחרונה גיליתי אצל הבת שלי ספר של אותו סופר ברזילאי, שמתאר סיפור דומה מאוד למשל החיטה המשוגעת. שם הוא מתאר מכשף שרוצה להרוס את הממלכה והוא מכשף את באר המים, שכל מי שישתה ממנה ישתגע. כשהמלך שומע את זה, הוא מכין לעצמו מים מיוחדים, מה שגורם בסוף לכך שבני הממלכה מתחילים להתנתק ממנו. המלך מצידו מדבר דיבורים גיוניים, אבל לנתינים שלו הם נשמעים דברי שיגעון. כבר כמעט שנעשית שם הפיכה, עד שהמלכה שלו מציעה לו לשתות מהמים של כולם, עם תזכורת לכך שהם היו רוצים להיות במקום אחר... פשוט מעניין לראות איך בספרות של אומות העולם תרגמו ועיבדו את המשלים של רבי נחמן בצורה יצירתית, ומביאים עוד תוספת ברכה.

חברים יקרים! למרות שאנחנו בין המצרים, תאמרו לחיים! מי שיש לו דילמות הלכתית אם ראוי לשתות בימים כאלו, אז ישעשה לחיים על כוס מים. בכל מקרה, העיקר הוא להרבות חיים. לחיים!

שלוש חברים! אנחנו נמצאים בימי בין המצרים, שעליהם צדיקים אמרו שהם עשרים ואחד ימים שמקבילים לעשרים ואחד ימי החגים של חודש תשרי. יש בימים הללו אור סגולי, עוצמה פנימית נסתרת, כמו בימים הגדולים שבין ראש השנה לשמחת תורה.

חסידיים דרשו את הפסוק ממגילת איכה: "כל רודפיה השיגוה בין המצרים", בדרך רמז: רודפיה - רודף י"ה. כלומר, הרודפים - כל אלו שמתקוקים ומתגעגעים לקרבתו של הקב"ה, יזכו להשיג אותה דווקא בברכה המיוחדת שקיימת בעומק של הימים הללו. מובן שיש גם קושי שנוכח בימים הללו, אבל ההתוודעות שלנו מוקדשת כדי לגלות את הברכה שאפשר לקבל בזמן הזה.

עש"ן השיגעון

חברים, בוודאי שמעתם פעם על משל החיטה המשוגעת של רבי נחמן, שהוא שייך למהות של ימי בין המצרים. אתם יודעים, יש לנו שלושה אפיקים עיקריים שבהם אנחנו מבטאים זכר לחורבן. אלה נקודות בזמן ובמקום, שבהן עם ישראל נזכר ומתעורר בגעגועים למציאות השלמה של הגאולה. בספרים הקדושים, כאשר מדברים על שלישיית, מחלקים אותן בדרך כלל לשלישייה של עש"ן - עולם שנה נפש. 'עולם', מבטא את ממד המקום, 'שנה' עניינה ממד הזמן, ו'נפש' הכוונה היא לנפשות בני האדם.

בממד של המקום, כשיהודי בונה בית הוא משאיר אמה על אמה ללא סיד, זכר לחורבן. החיסרון בבית, מעורר געגועים לקיום שלם יותר. בממד הזמן, עשרים ואחד הימים שבין י"ז בתמוז לתשעה באב, הם הזמן שאנחנו מקדישים תשומת לב לגעגוע. הנקודה המרכזית שבאמצעותה מתעורר הזיכרון, היא הנקודה של חצות היום, שבה נהגו בימים הללו לומר תיקון חצות, לשבת על הריצפה ולהתגעגע לתיקון השלם. בממד הנפש, זכר החורבן בא לידי ביטוי בזמן חתונה. הרי אין דבר יותר נשגב ונעים מבני זוג שבאים להינשא. ודווקא ברגע המרומם הזה, שבו הכל נראה מושלם, שוברים את הכוס ומזכירים שיש קיום עוד יותר שלם ממה שאנחנו חווים עכשיו. אנחנו אמנם מודים על מה שכבר מתרחש כעת, אבל דואגים להזכיר שיש עוד משהו מעבר.

זכר לחורבן

הדיבור על הזכר לחורבן, הוא הכנה למשל מהחיטה המשוגעת. המקור של המשל הוא בספר 'כוכבי אור', שיש בו כמה וכמה סיפורים ומשלים של רבי נחמן:

שפעם אחת אמר המלך לאהובו, השני למלך: באשר אני חוזה

לת"ת וותיק בגוש דן דרושים

לשנה"ל הבעל"ט:

ימלמד מחנך כיתה במשרה מלאה

ימורה למתמטיקה במשרה מלאה/ חלקית

יבן/ בת שרות לאומי

אוירה תורנית ייחודית

תמיכה והדרכה מהצוות

יתרון לבעלי ניסיון!

לשליחת קו"ח talmudtoras@gmail.com

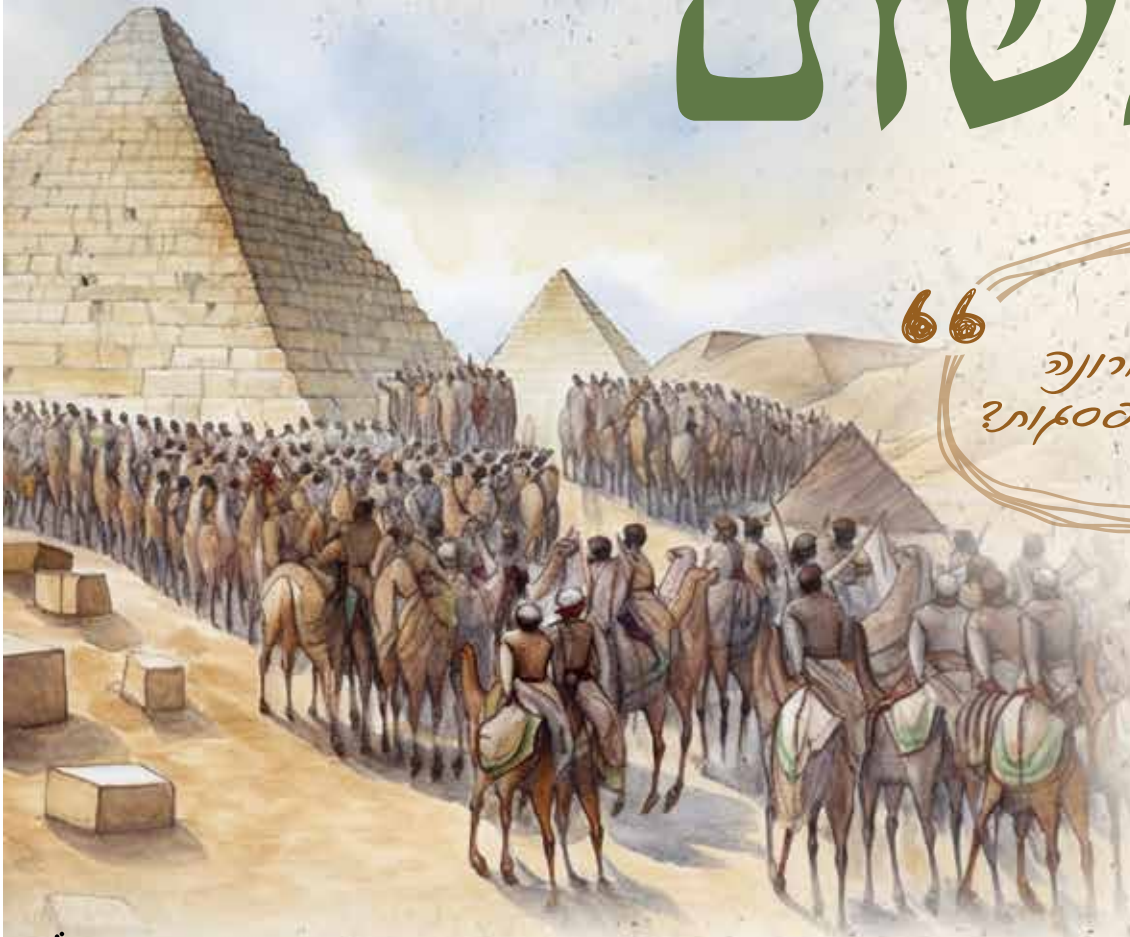

הגיע הזמן לבשום

66

אתי לאחרונך
נשאת אויר בסאקוֹת?

99

© כרמית ישראלי

1-2 באב
24-25.7

כנס לימוד תנ"ך

ימי לימוד מיוחדים לתשעת הימים

מדרשת
אוריה
אור התורה במרכז

מדרשת
אמונתך
תורה שטומעת בחיים

האגף
לחברות
יהודיות
יצרים חיבור לשמחה

משרד ההתיישבות
והמשימות הלאומיות

להרשמה: 058-6858768 • KENES-TANACH.ORG

כוח השמחה הוא לא רק תבלין חמוץ, הוא בורא משהו חדש. לא אומרים "אשר יצר חתן וכלה" אלא "אשר ברא... חתן וכלה". בריאה זה 'יש מאין'

אהרן רזאן

אשר יחדיו נמתיק סוד

הרב'ה מפיאסצנה כותב בספר חובת התלמידים משפט שהלחנתי לפני שנים: "ובמידה שתתחברו יחד זה אל זה באהבה, במידה זו ה' יתחבר אליכם".

כל חתן וכלה הם קצת תיקון לחטא הקדמון של אדם וחווה. כולם שואלים ודנים: מי אשם? מי התחיל? הנחש? האישה? האיש? מבין כל הפירושים וההסברים, הסודות והקבלה, מסביר ר' שלמה במתיקותו המיוחדת – מה באמת היתה העבירה? שהם לא אכלו ביחד... געוואלד, הם לא אכלו ביחד. לו רק אמרה חוה'לה לנחש: "תשמע, באמת נראה טוב התפוח שלך, אבל כל ערב אני מחכה לבעלי היקר, הוא כרגע נוטע עצים ברשות הטבע והגנים של 'גן עדן', כשיחזור בעזרת ה' נתיישב לאכול", כנראה שכל מהלך האנושות היתה שונה.

פגשתי זוג שר' שלמה קירב אותם. "הוא בירך אותנו", סיפרו לי, "שיהיו ביניכם תמיד סודות". זה ריגש אותי מאוד. סוד זה אומר שאנחנו אחד כלפי העולם. יש לנו עולם פנימי, יש לנו חומה רוחנית.

בימים אלה, בין המצרים, נפרצה החומה. המדרש אומר: "בית חרוב החרבת, קמח טחון טחנת". המקדש שהרומאים החריבו, היה כבר תקופה בעצם חרב וללא שכינה. אני כותב שורות אלו ומוסיף מעצמי: חומה פרוצה פרצתם, החומה הרוחנית של עם ישראל ובורא עולם. המקום הסודי שהוא רק שלנו, כבר היה פתוח וגלוי לכל.

לפני עשרים שנה, כשהתחתנו, הדפסנו על ההזמנה מילים מתהילים: "אשר יחדיו נמתיק סוד", וכיוון שהתחתנו ביער ירושלים כתבנו בצד האחורי: "ביער, ביער, ביער, נרקוד, נרקוד...". (חח).

בקרב, כשייבנה המקדש, יאמר ה': בית בנוי בניתי. מקדש קדוש שכנתי. צריך רק לאחות את החומה, לאכול יחדיו. להמתיק סוד יחדיו.

למקרה שלא ספרתי לכם, זכינו ובגנו הבכור התחתן השבוע. מזל טוב לשיר ציון ורחלי, מזל טוב ! !

בשבע ברכות אמרתי להם בשם ר' שלמה קרליבך: "זה לא רק שאנחנו שמחים כי אתם מתחתנים, אלא בגלל שאנחנו שמחים אתם מתחתנים!" אמנם היה שם אברך ליטאי אחד שלא התחבר לאמרה החסידית (חח), אבל אני מוצא בה משהו עמוק.

חתן יכול לתת טבעת ולומר "הרי את מקודשת"... אבל מה שמחבר את הזוג להיות אחד זוהי השמחה שלנו ושלהם! למעשה, מצאתי שרש"י אומר את זה בגמרא (מסכת כתובות דף ח), על המילים "משמח חתן וכלה" הוא מפרש: "זהו שבח לקב"ה שברא דיבוק איש באישה על ידי שמחה!" געוואלד! כוח השמחה הוא לא רק תבלין חמוץ, הוא בורא משהו חדש. לא אומרים "אשר יצר חתן וכלה" אלא "אשר ברא... חתן וכלה". בריאה זה 'יש מאין'. החתן והכלה הם בריאה חדשה לגמרי.

בשביילך

יום עיון קרוב לבית

יום רביעי כ"ג תמוז ה'תשפ"ג 12.7 נתניה

דברי ברכה: הרב יהונתן סלומון ראש המדרשה תרצה גרינפלד י"ר המועצה הדתית

9:00 פתיחת שערים - קפה ועוגה

הרבנית ימימה מוזרחי	10:00		
לאהוב באמת			
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%; text-align: center;">הרבנית שולמית פיישר אור חדש על ציון תאיר</td> <td style="width: 50%; text-align: center;">הרבנית עידית איצקוביץ ותבנה מהרה</td> </tr> </table>	הרבנית שולמית פיישר אור חדש על ציון תאיר	הרבנית עידית איצקוביץ ותבנה מהרה	11:45
הרבנית שולמית פיישר אור חדש על ציון תאיר	הרבנית עידית איצקוביץ ותבנה מהרה		
הפסקת צהריים	13:00		
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%; text-align: center;">הרב יהושע שפירא ילדים גדולים אתגרים גדולים</td> <td style="width: 50%; text-align: center;">אלומה לב למצוא את אור הלב</td> </tr> </table>	הרב יהושע שפירא ילדים גדולים אתגרים גדולים	אלומה לב למצוא את אור הלב	14:00
הרב יהושע שפירא ילדים גדולים אתגרים גדולים	אלומה לב למצוא את אור הלב		
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%; text-align: center;">הרב יהונתן נמדר לתת כשאתה אוהב</td> <td style="width: 50%; text-align: center;">הרב מיכי יוספי שם שורה האהבה</td> </tr> </table>	הרב יהונתן נמדר לתת כשאתה אוהב	הרב מיכי יוספי שם שורה האהבה	15:30
הרב יהונתן נמדר לתת כשאתה אוהב	הרב מיכי יוספי שם שורה האהבה		
<p>ברכת רב העיר הרה"ג קלמן מאיר בר שליט"א הרבנית רחל הבר עולם חסדי יבנה</p>	17:00		

הרשמה בשיקצ'אק ובאתר המדרשה
פשו בגוגל - בשבילך יום העיון קרוב לבית 19

הזמנת דוכנים ופרטים נוספים:
dtehalelia@gmail.com // 054-7907190

תזרי במקום
לא תותר כניסה של תנוקות
כסולמות הוראות

לנילו נעמית פנינה בת יעקב נת משה יעקב בן חיים נת חזקאל בן אברהם אסתר בת יצחק אייזיק מנחם ששתה רחל בת משהודו יוסף בן דוד הלל דבית בת דוד, יוסף אריה ליב בן אלמלך יצחק זרבה זלעשא פסטיק בת חיים אשר זעליא

ישבת בני עקובא רח הרב דא
מכלוף 4, שכון ותתיקים, נתניה

8 קרוב אליך

- ניסיון תעסוקתי בשיווק - חובה.
- הכרות עם מסגרות לימודיות לבנות - יתרון.

אפשרות לשילוב בין עבודה מהבית לעבודה במשרד.

תנאים טובים

יד לאחים
מחלקת ההסברה והמניעה

דרושה

אשת ניהול ושיווק
למערך ההרצאות במחלקה

לעמותת 'יד לאחים'

דרוש

רכז ביטחון ושטח

ניהול ובקרה של כלל
הנושאים הביטחוניים

דרישות התפקיד:

- רקע בטחוני. אחריות
- כושר ארגון. רכב חובה

תנאים טובים

פזיקה

המשועעעעעעעעע

אורי צוקר, ישיבת לב חדש, שילה

משוגעים אחרים. ככה שהתגובה הספונטנית שלי לפני חשיבה מעמיקה הייתה: "בוא נלך על זה". ההחלטה הייתה ללכת על זה לא רשמית: יום חמישי אחרי הלימודים עד הערב, בלי מודעות, בלי רשמיות, והמנגל של השמחות בסוף לשורדים.

כשנשאיתי לבד פתאום הבנתי לאיזה ברוך הכנסתי את עצמי. לא בטוח שאני בעצמי בנוי לחמש שעות רצופות, בטח לא החבר'ה. אבל כבר החלטנו ולכן פשוט נעשה את זה, כשברור שבסוף נישאר רק פרדי ואני.

אז זהו שלא.

החמשועס התגלה כהצלחה מסחררת, והפך להיות אירוע דגל בישיבה.

שבוע אחרי שבוע נשארו למעלה מעשרים חבר'ה ללמוד חמש שעות רצופות. נכון, לא כולם ממש הצליחו להחזיק את כל החמש שעות, אבל לאורך כל אחר הצהריים הייתה נוכחות מכובדת בבית המדרש. אפילו אני גיליתי שאני מסוגל. בעידודה של אשתי הפלאפון איבד את ההכרה לחמש שעות, וישבתי לחמש שעות רצופות של לימוד שבוע אחרי שבוע. אפילו בתקופת הישיבה לא נראה לי שעשיתי את זה.

גן עדן עלי אדמות.

אם הייתם ניגשים שבוע לפני זה לאחד מהחבר'ה ושואלים אותו אם הוא מסוגל לשבת חמש שעות רצופות, סביר להניח שהוא אפילו לא היה מזכה אתכם במבט, הזויים שכמותכם. המנגל? תמריץ נחמד, לא מספיק אטרקטיבי כדי לגרום לו לסבל ממושך כזה.

אבל הם עשו את זה, ובגדול, וגילו את מה שכולם יודעים.

האויב הכי גדול שלי הוא אני בעצמי, או אם תרצו - תקרת הזכוכית שאני בונה בעמל רב.

הרי אני מכיר את עצמי הכי טוב ויודע יותר מכולם למה אני מסוגל, ואני יודע שאני לא מסוגל לזה. זהו, תעזבו אותי בשקט, יצור קטן ומסכן שכמוני.

פרדי הגאון הצליח לשבור לכולנו את תקרת הזכוכית (מה שהוא עשה מאז שוב עם מבצע נוסף של השכמה מוקדמת).

אם תאמין שאתה לא מסוגל, באמת תישאר קטן, וסביר להניח שהתקרה שלך תלך ותרד ולא תלך ותעלה עם הזמן. אבל אם אתה מפסיק להאמין בתקרת הזכוכית השמים הם הגבול התחתון שלך, משם יש לך רק לעלות.

אתה לא מאמין שאתה יכול להיות צדיק? הבעיה היא לא במציאות, הבעיה היא אצלך, אם תרצה אתה מסוגל להכל.

נס גלוי שזכינו לו בדור שלנו הוא שהייתברך חמל עלינו ושלח לנו את הרבי, שלא הפסיק לשבור לנו תקרות זכוכית באופן שיטתי.

ואם כבר הרבי, אז מילה על הימים האלו.

כדי להביא משיח צריך משוגעים, כאלה שמוכנים ללכת עד הסוף. אלה שמתאבלים על ירושלים באמת, כואבים את החורבן באמת, ומוכנים ללכת ברצינות על העסק הזה של משיח. אנשים שהמובן מאליו שלהם הוא שהעולם לא יכול להתקיים בלי משיח ברגע הבא, הוא פשוט כבר חייב להגיע, ומוכנים לתת את עצמם לגמרי ועוד קצת מעבר לזה כדי שזה יקרה.

כאלה שמוכנים לנפץ תקרות.

היום בצהריים, למסיימים בהצלחה מחכה המנגל של השמחות.

הכל התחיל ביום רגיל אחד, חדר מורים אחד, פרדי אחד ואורי צוקר אחד.

פרדי, למי שלא מכיר, הוא יהודי של קסם. רשמית הוא

אב בית, איש תחזוקה, בפועל משפיע/חבר/דמות מעוררת השראה. בעבר הוא הכיר את הציבור החרדי-חסידי מקרוב ומשם יש לו כל מיני רעיונות.

חוזרים לחדר המורים. פרדי כברך אגב שואל אותי אם אני יודע מה זה 'חמשועס'. בישיבה של הבן שלי קוראים לזה 'רצופים', אבל העיקרון זהה, לימוד רציף ללא עצירות למשך חמש שעות בימי השבועיים (השבועות המלווים את תחילת ספר שמות, ראשי התיבות הם של שש הפרשות הראשונות של הספר).

לא פספסתם. חמש שעות שבהן אתה לא אוכל, לא עונה לטלפונים, לא מפטפט עם החבר'ה, לא משחק, וגם לא יוצא להפסקה. חמש שעות אתה פשוט יושב ולומד. וזהו.

עכשיו פרדי רוצה שנעשה חמשועס אצלנו בישיבה. חבר'ה שלא תמיד קל להם לשבת לאורך זמן, אנרגטיים, בעלי כוחות חיים, בקיצור, כנראה לא בדיוק החבר'ה שיעופו על מיזם שכזה מבית היוצר של עולם הישיבות החסידיות, שעלול בהחלט להתפרש אצלם כסוג של מערכת עינויים מתוחכמת.

שאריות של הרב שטיינזולץ נשארו לי, לא מספיק כדי להיות ממש משוגע בעצמי לצערי, אבל מספיק כדי לזרום בחופשיות יחסית עם

בואי להיות חלק ממשהו גדול!

שירות לאומי במדרשת מעיינות

הזדמנות במרכז ובמוסדות לימוד ברחבי הארץ,

וכן הדרכה בארועי צמאה לנוער

מחפשים בנות עם חינוך לנוער,

אהבה, חינוך וניסיון בעולם ההדרכה

עם תודעת שליחות וחיבור פנימי לתורת החסידות!

מוזמנת לסיירת שירות לאומי
מארישת מעיינות לשתתף ב"ש"ר

עמותת בת עמי • דירת שירות בראשון לציון

חושקי ☎ 054-2559229

מדרשת מעיינות • אירוע ולימוד ברוח החסידות

בשביל אלו שעוד לא זכו

"זכינו להיות זוג של מכון פוע"ה שעטפו אותנו לאורך כל המסע עד שהגענו לרגעים אמיתיים, קסומים ומרגשים של משפחה..."

מיכל ואריאל פרנקו

ימי ההתרמה השנתיים
כא-כג תמוז (10-12.7)

בעזרת התרומות שלכם נמשיך לעשות הכל,
כדי שכל זוג יזכה לילדים משלו

הצטרפו ותרמו עכשיו למכון פוע"ה

*5437

מכון פוע"ה

02-6515050
לתרומות חפשו

מכון פוע"ה
פוריות ורפואה על-פי ההלכה

חסוגלות עצמית

אברך צעיר, שליח חב"ד במדינה זרה, חש כי מלאכת השליחות קשה עליו. הוא חש קושי גדול להסתגל לארץ זרה שאינו מעורה בשפתה ובתרבותה, לבצע את שליחותו ובמקביל להתפרנס ולדאוג לחינוך ילדיו. באחד הימים שיגר השליח מכתב לרבי מלובביץ', ובו שטח את קשיו הרבים וגם ביקש עזרה - שישלחו לו משהו שילמד אותו כיצד פותחים בית חב"ד במדינה זרה.

כעבור מספר שבועות קיבל השליח מכתב תשובה מהרבי. בפתח דבריו הביע הרבי את הערכתו הרבה על התמודדותו עם הקשיים, ובסופו של המכתב ציין כי לבקשתו הוא שולח משהו שיהיה לו לעזר, וציין את שם השליח החדש. שם השליח היה שמו של אותו שליח אשר ביקש את העזרה.

במילים אחרות, הרבי כתב לו: אני שולח לך את עצמך. יש לך את כל היכולות והכישורים להצלחה, אני מאמין בך, כעת תאמין אתה בעצמך.

וזה בדיוק מה שעושה משה כאשר הוא סומך את ידיו על יהושע.

הקב"ה מצווה אותו לסמוך את ידו, והוא סומך את שתי ידיו ובכך מעביר ליהושע מסר "אני סומך עליך באופן מלא ומוחלט".

ומה קורה לאדם שסומכים עליו?

הוא הופך להיות אדם בעל מסוגלות ויכולת, בלשון המדרש "כלי מלא וגדוש".

מלא - מימוש הפוטנציאל.

גדוש - מעבר למצופה.

לימים חקר הפסיכולוג המפורסם אלברט בנדורה את המסוגלות העצמית, וגילה שהיא מושפעת מכמה גורמים חשובים שאחד מהם הוא השכנוע החברתי.

לדבריו, ככל שאדם חשוב יותר וקרוב יותר אומר לנו שאנו מסוגלים, כך המסוגלות העצמית שלנו גדלה.

על כן, חשוב להיות בחברת אנשים שמפרגנים, אנשים כאלו במודע ושלא במודע משפיעים על הביטחון העצמי והמסוגלות שלנו.

וחשוב שנדע גם לקבל את הפרגון, לא לפסול אותו מתוך ענווה פסולה. אם משהו מחמיא לכם, אל תגידו לו - זה לא נכון! מי אני בכלל? תגידו - תודה רבה, אני שמח לשמוע.

תלמדו לקבל מחמאות, לראות את עצמכם בעין טובה, ומתוך כך תגדל תחושת המסוגלות האישית שלכם והיכולת שלכם לפעול ולעשות טוב בעולם.

"המונע הגדול ביותר מן האדם להשיג את מבוקשו - הוא חוסר האמון שלו שהדבר בכוחו" (ר' נחמן)

דור שמונים לתורה - מתרחקים או מתקרבים?

יש לנו מכר יקר, חילוני ושמאלני, שמדי פעם אנחנו מזמינים הביתה לערב דיונים מרתק.

לאחרונה זכינו שבא אלינו. הפעם התחשק לי קונספט מיוחד: ביקשתי מראש שכל צד יכין שאלות לצד השני, וישתדל לשאול ולהקשיב בלי לענות מיד מה הוא חושב.

אחד הנושאים שעלו מצדו היה כמה מותר לערער אחר הנחות היסוד של היהדות. הפרדנו בין שאילת שאלות (רצוי ביותר) לערעור על המסקנות ההלכתיות של חכמים - משלב מסוים מקבלים את פסיקתם ולא משנים אותה. הוא שאל למה, וכמו סוגיות נוספות שעלו - גם זו המשיכה ללוות אותי, לגרום לי לחפש דרכים להסביר לי ולו, ולחדד את מחשבותי.

הגעתי למסקנה די פשוטה: מכיוון שאנשי כנסת הגדולה קיבלו את התורה מנביאים, והם מזקנים, וזקנים מיהושע, ויהושע ממשה, ומשה מסיני - הגיוני שכלל שעולים בדורות הדיוק לדבר ה' גדול יותר, ולכן יהיה לא הגיוני מצדנו לחלוק על פסיקותיהם.

כמו, להבדיל, ששורד שואה יודע בדיוק מה היה בה, מחווייתו המצמיחה; הדור השני חי בעוצמה את הוריו שעברו אותה, אך לא עבר בעצמו; הדור השלישי שמע על מוראותיה מגוף ראשון אך לא גדל בצלה; הדור הרביעי כבר לא תמיד מכיר אישית את השורדים...

"אנחנו הולכים ומתרחקים ממתן תורה", אמרתי לאלחנן כשדיברנו על הנושא בליל שבת, וכשהוצאתי את המילים מפי הן נשמעו לי עצובות מאוד. האומנם? אנחנו כל הזמן הולכים ומתרחקים? או מה הקטע, למה אנחנו פה עדיין מנסים להמשיך לתקן?

האמת היא שאני גם לא ממש מרגישה שזה נכון. אני רואה מול העיניים איך הדורות דווקא מתקדמים והולכים בנושאים של הקשבה לפנימיות, של רגישות גבוהה יותר, של עבודת נפש... עם כל החושך שבערבוביה - האור פורץ ומתגלה בבירור ואין לי ספק שהעולם הולך ומיתקן.

ופתאום זה נעשה בהיר: אנחנו עומדים על מעגל. ב'קודקוד' העליון שלו קיבלנו את התורה. מאז אנחנו ממשכים לצעוד עליו (כביכול מטה וימינה) ומתרחקים ממתן תורה, אבל בעזרת האור הגדול שהיא משפיעה עלינו אנחנו גם הולכים ומתקרבים, אל עצמנו.

כשנשלים את הסיבוב - נגיע שוב אל ה', מתוכנו.

בשביל אלו שעוד לא זכו

"זכינו להיות זוג של מכון פוע"ה שעטפו אותנו לאורך כל המסע עד שהגענו לרגעים אמיתיים, קסומים ומרגשים של משפחה..."

מיכל ואריאל פרנקו

ימי ההתרמה השנתיים
כא-כג תמוז (10-12.7)

בעזרת התרומות שלכם נמשיך לעשות הכל,
כדי שכל זוג יזכה לילדים משלו

הצטרפו ותרמו עכשיו למכון פוע"ה

*5437

מכון פוע"ה

02-6515050
לתרומות חפשו

מכון פוע"ה
פוריות ורפואה על-פי ההלכה

ענייה סוערה

רחל טאוב, תלמון

צילום: יהושע ויסמן

למישהו מהביטחון".

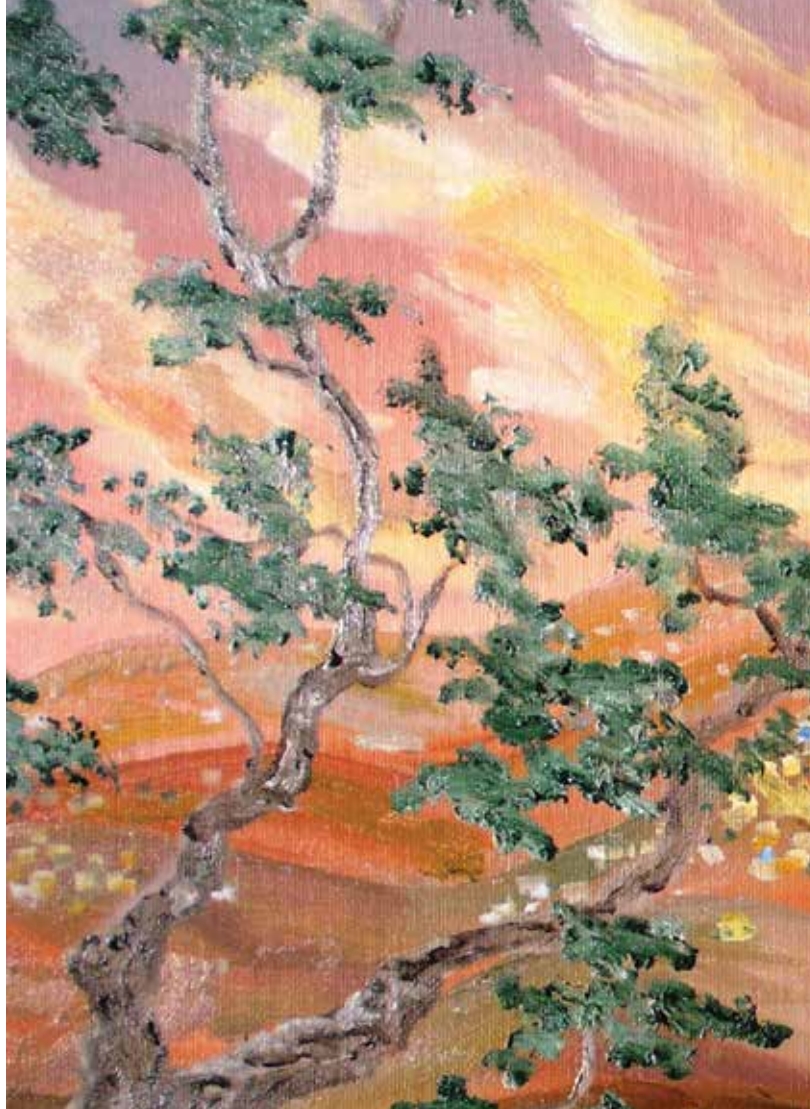
"טוב טוב, בואי נתחיל מהתחלה, אני מוריה, נעים מאוד, גרה פה בירושלים ולומדת בכיתה י"א. לפני יותר מחודש גילו לשלומי אחי גידול ממאיר בקיבה, ההקאות והסחרחורות שדימינו לוירוס חולף, התחלפו בסרט אימה. אבא ואימא לא הפסיקו לבכות כל אותו לילה כששלומי שכב במיטה ונרדם לכמה שעות סוף סוף. הלב שלי נשבר וחשבתי על הגוף השברירי המתוק הזה שהולך לעבור עכשיו כזאת טלטלה. כל כך הרבה רגשות התנפצו בתוכי, וגם הבליחה מחשבה שאולי החופשה המשפחתית שלנו עכשיו תתבטל, ואולי לא אוכל לעשות את כל הדברים שתכננתי. לעלות עם חברות לכנרת, לקפוץ למעיינות שווים. פתאום נתקפתי כעס גדול על עצמי. השתגעתי? על זה את חושבת? האח הקטן שלך חולה ואת מתבאסת על תוכניות של קיץ? תתביישי לך! הדמעות שטפו לי את הפנים ואז החלטתי: את הקיץ הזה אני אבילה בכותל. הכנרת תחכה לי, ולמעיינות אפשר לקפוץ אחר הצהריים. החלטתי שאני במשך ארבעים יום קורעת את השמיים בתפילות בשביל אחי הקטן, עד שמלאך המוות יבין שאיתי לא מתעסקים. כבר ביום הראשון "שמתי עלייך עין", כל הקבצניות מסתובבות בפנים נפולות ומשוועות לעזרה, ואת ישבת כאן כל העת, קופסת נעליים למרגלותייך, ישובה על כסא מתקפל ירוק וקוראת כל הזמן בריכוז ספר חום גדול שכתוב עליו: "אגדות החורבן". הלבוש שלך אף פעם לא היה בלוי, פשוט וחלק, אבל נקי. הידיים שלך היו יפות ומטופחות, ולא היה ניכר שאת זקוקה לכסף שנותנים לך. כל קבצנית שמישהו השליך לתוך הפחית שלה משהו, מיד בודקת כמה הוא שם, ואילו את, עוברים ושבים היו זורקים לך מטבע ואת אפילו לא הרמת רגע את העיניים מהספר לראות כמה שמו. המטפחת הפשוטה לראשך לא הצליחה להסתיר את כל השיער, ומעט שערות שיצאו ממנו לא נראו מקורזלות, ההיפך". הפתעתי את עצמי שיריתי ככה את כל המילים הללו.

"אז אני מבינה שאת בעצם מהשב"כ ובמקום להתפלל על אח שלך הקטן, בלשת אחריי, אה? גם כן בחורה צדיקה". "חכי רגע, עוד

היום אני אגש אליה ואספר לה שאני יודעת על הסוד שלה. אני חייבת שהיא תסביר לי הכל. היא תהיה המומה, זה בטוח, אבל אין לי ברירה, הסקרנות אוכלת אותי מבפנים והתאפקתי שלושים ותשעה ימים שהם חמישה שבועות וארבעה ימים. זה המון זמן.

הגעתי אל הרובע דרך שער ציון, הוא היה עמוס וצפוף כיאה לימי סוף תמוז הלוהטים. אנשים דיברו סביבי בשפות שונות, וריחות של פלאפל וקרואסונים ריחפו באוויר. בחורי ישיבה, משפחות, תיירים, כולם הולכים בשביל אחד, מתמגנטים אל האבנים החמות אשר מעבר למדרגות. התחלתי לרדת לאט לאט, פתאום חששתי. כל הלילה שיננתי מה אני הולכת להגיד לה ועכשיו כשבא הרגע, אז מחניק קצת בגרון.

עברתי את כל הקבצניות לפי הסדר, כמדי יום הן קרקשו בפחית המטבעות, שלשלו חוטים אדומים תחת ידן והתחננו לעזרה בלבושן הדל ובארשת פניהן שידעה ויודעת ימים קשים. כבר שלושים ותשעה ימים אני פה, יום יום, בכל פעם נתתי למישהי אחרת כמה שקלים. רחמים עליהן. רחמים. היום עברתי אותן במהירות והייתי ממוקדת מטרה. קצת לפני הבידוק הביטחוני, במקום שבו כבר נוצר פקק בצוואר הבקבוק האנושי, וכבר אי אפשר למהר, חייבים לעצור, שם היא יושבה. שם גיליתי אותה ושם אני אגלה היום את הסוד. שלפתי מהתיק הגדול שלי את הכיסא המתקפל השווה של הקמפינגים, שקיבלתי במתנה לבת מצווה, פתחתי אותו והתיישבתי לידה. "שלום גבירתי" פתחתי בהתחלה מרוב השאון ומרוב שהייתה מרוכזת בקריאה, היא לא שמעה אותי. קירבתי קצת את הכיסא אליה ואמרתי שוב: "שלום גבירתי"! היא הרימה את שתי עיניה התכולות מן הספר וקלטה שהתיישבתי לידה. "מה את רוצה ממני? יש לי רק קצת מטבעות", היא נבהלה. חייכתי אליה ואמרתי: "לא באתי בשביל הכסף, באתי בשביל להבין". היא התגוננה: "אני לא מבינה מי את ומה את רוצה, מה פתאום בחורה צעירה כמוך יושבת בין הקבצניות, את לא נראית לי מסכנה" "בדיוק! חייכתי חיוך של ניצחון. "גם את לא!" "זה מתחיל להציק לי, אני אקרא פה

וכלי כסף. התיישבנו על הספה בסלון המהודר והגישו לי כוס תה בכוס מחרסינה.

"ובכן, אני מרסלה. גרה בירושלים כבר שנים רבות. הוריי הגיעו ממרוקו, אנשים אמידים, וגם כאן בארץ ראו, בלי עין הרע, ברכה. יש לי 3 ילדים נשואים וגם כמה נכדים. אני אספר לך את מה שאת רוצה לשמוע. לפני חצי שנה ערכנו חגיגת חנינה לביתי שירה. שתביני, אצל מרוקאים החנינה היא יותר מפוארת מהחתינה. התלבושות, המטעמים, והמתנות... איי, כמה זהב וכסף... הייתה שמחה גדולה, שירים וריקודים. כל השכונה הגיעה. בעוד אני עוברת בין האורחים, אני רואה אותה יושבת שם בלי בושה. "קלודיה"? אני קוראת לה, אולי זו רק מישהי שדומה לה. "קלודיה"? מה את עושה כאן?" "שלום גבירתי", היא מיד נעמדה, "תודה רבה שהזמנת אותי לחנינה. זה ממש עשה לי טוב בלב שככה השארת הכל בעבר".

"טוב בלב? הזמנתי אותך? מה פתאום? למה שאני ארצה שכף רגלך תדרוך פה?" אני כמעט יצאתי מדעתי. קלודיה החוויירה ואמרה לי: "בתיבת הדואר הייתה הזמנה לחנינה שלכם עם תאריך ושעה והכל. חשבתי שהבנת שטעית, ואת רוצה שנפתח דף חדש". עכשיו אני כבר איברתי את העשתונות ושאלתי: "איך נפתח דף חדש ועדיין לא החזרת לי את צמיד היהלומים שקיבלתי מאימי עליה השלום?".

האנשים שהיו סביבנו הסתכלו על קלודיה והיא אמרה לי בקול נמוך: "גבירתי, בפעם האלף אני אומרת לך, לא נגעתי בו, ואין לי מה להחזיר לך, אני אשאר עוד קצת ואחר כך אצא בשקט בלי שישמו לב, תמשיכי לשמוח, תיכף אלך".

"בשום פנים ואופן, את מסתלקת מכאן תיכף ומיד! הידיים המזוהמות שלך לא ייגעו באף אחד מן המטעמים שלנו. אנחנו לא ממששיכים עד שאת יוצאת!" המוסיקה הופסקה ועכשיו כבר לא נותר אדם אחד באולם שלא שמע את דבריי. לפני שיצאה לחשה לי באוזן: "את יודעת למה קוראים לך מרסלה? כי יש לך טעם מר, ואת קשה כמו סלע!" אחר כך יצאה בריצה, כשראשה מורכן והיא מבווישת וכוזיה. עד היום אני לא מבינה איך אף אחד לא אמר לי כלום, לא ניסה לשכנע אותי שאולי זה מעשה לא יפה. כולם שתקו כמו דגים.

בסוף הערב ניגש אליי יעקב, מנהל האירוע, שהיה אחראי גם על ההזמנות. "גבירתי, אני כל כך מצטער, כנראה שעשיתי טעות והזמנתי את קלודיה שעבדה פה פעם, במקום את קלודי הספרית שלך. אני ממש מצטער. זו הייתה טעות איזומה".

"באמת טעות איזומה, יעקב. באמת טעות איזומה".

אחרי חודש מצאנו את הצמיד. אבל מאוחר מדי... באותו הלילה לא הצלחתי לישון. הפנים של קלודיה החיוורות והאומללות בשעה שצעקתי עליה לעיני כל, רדפו אותי ולא נתנו לי מנוח. בבוקר ביקשתי מיעקב שיחפש את קלודיה ויקרא לה אלינו הביתה. הוא ניסה כמה וכמה פעמים ולא הייתה תשובה במספר שחייג.

כשניסו לגשש אצל מכרים ושכנים, כולם סיפרו לו את אותו סיפור... מאז החינה כשכולם שמעו אותי מאשימה אותה בגניבה, אף אחד לא רצה להעסיק אותה, היא חזרה על הפתחים, ומאוחר יותר גם החלה לקבץ נדבות בכותל. כעבור כמה שבועות, היא פשוט נעלמה. אף אחד לא יודע היכן היא, ומה עלה בגורלה. ריכונו של עולם, מה אני אעשה עכשיו כדי לתקן?

החלטתי לקחת על עצמי ארבעים יום לקבץ נדבות בכותל, כל יום להיכנס לדמות שלה, של מי שצריכה לפשוט יד ולבקש עזרה, וללמוד בזמן הזה את אגדות החורבן, את בטח מבינה למה... כל רגע ורגע שארגיש ההשפלה הבויה הזו, את העליבות בלהיזקק לבריות, כל שנייה אחוש את הבושה ואולי אוכל בכך לכפר על שביישתי את קלודיה ככה לעיני כולם. מסכנה.

"וואו", אמרתי, "איזה סיפור! מרסלה, את גיבורה. לתקן הרבה יותר קשה מלקלקל ואת ממש ניסית". נשארנו עוד לדבר קצת, אבל אמא התקשרה וכבר ממש דאגה איפה אני. הבטחתי לספר לה הכל כשאגיע. לפני שיצאתי החלפנו מספרי טלפון כדי לשמור על קשר.

בדרך הביתה באוטובוס, מבעד לחלון, ראיתי המוני דגלים, צעקות, מחאות, שלטים וחסיומות. הדרך הייתה איטית, אבל זה כי... הדרך שלנו היא איטית.

כולנו מרסלה, חשבתי, לפעמים אנחנו מרים, לפעמים אנחנו סלע. אבל בתוכנו יש מים חיים. והם לא יוכלו לכבות את האהבה. כי יש בנו אהבה והיא תנצח. בסוף נלמד.

לא שלפתי את הקלף המנצח. אתמול הגעתי לכותל מאוחר יותר. אמא ואבא נסעו עם שלומי לטיפול וביקשו שאקבל את הילדים מהקייטנה ואתן להם ארוחת צהריים. הגעתי לכאן כשעתיים לפני השקיעה וסיימתי בתפילת מנחה. ליד מנהרות הכותל פגשתי חברה והתחלנו לפטפט. פתאום עצרתי את השיחה שלנו. מה שראיתי הותיר אותי פעורת פה. ראיתי אישה שיוצאת משירותי הנשים מחזיקה כסא מתקפל ורוק ושקית שקופה מלאה בבגדים וספר אחד חום גדול שאי אפשר היה להתבלבל שהוא "אגדות החורבן". רק שאותה אישה נעלה נעלי עקב, לבשה חליפה מחוייטת וחבשה פאה יפהפייה. גם משקפי השמש לא הצליחו להטעות אותי שזו הייתה את! בכבודך ובעצמך! ביקשתי מחברה שלי סליחה ועקבתי אחרייך. "מה עשית?" היא קטעה אותי. "פשוט... אה... הלכתי אחרייך, כדי לראות לאן את הולכת... ובכן, נדהמתי לראות שבמקום שכולם מחכים מיוזעים וחסרי סבלנות לקו מספר אחת, אותך אסף רכב יוקרתי שחור עם נהג פרטי, עלית עליו, נבלעת בו והוא דהר לו... לאן בעצם? אני כל כך סקרנית לדעת למה אישה עשירה ומגונדרת כמוך, יושבת כאן ימים שלמים ומקבצת נדבות? היום זה היום הארבעים לתפילותי בכותל, ידעתי שלא אוכל ללכת הביתה בלי לנסות לפחות ולהבין מה הסיפור שלך? כי זה נשמע סיפור מרתק..."

האישה לקחה נשימה עמוקה ואמרה: "תראי, זה לא מתאים לי בכלל מה שאני הולכת להגיד לך, כי אני לא אישה נחמדה מטבעי לאנשים שהם לא מהמשפחה שלי, אבל אם תחכי כאן עוד חצי שעה, אני תיכף יורדת להתלבש ואז הנהג שלי יאסוף אותי, בואי אליי הביתה לכוס תה ואספר לך".

וואו, לזה לא ציפיתי... יותר בכיוון שתגלגל אותי בכל המדרגות עד הכותל... התקשרתי לאמא ושאלתי אם זה בסדר שאחזור מאוחר יותר ורק כשהיא אישרה סיכמנו שאחכה לה בתחנה של קו מספר אחת, וכשהרכב השחור יגיע אעלה עליו איתה. הלב שלי דפק בחוזקה... הולך להיות מעניין.

הבית שלה היה יפה עוד יותר מכפי שדמיינתי, שטיחים וכדים, תמונות

כמו עכברים במבוך

להבדיל, זה כמו שעושים לעכברים בתוך מבוך, הקב"ה ברא עולם שבו לא ימצא האדם את דרכו ושלא יבין - "נעו מעגלותיה לא תדע" [משלי ה, ו]. העולם בנוי במבנה מורכב, מסובך ומטושטש שבו קשה למצוא את הדרך. אילו היה העולם בנוי בצורה אחרת, למשל שהיה צדיק וטוב לו וירשע ורע לו, אז העולם היה נעשה הרבה יותר פשוט. האדם היה מוצא את דרכו על ידי ניסוי ותעייה, כשם שאדם מגשש את דרכו באפילה בתוך מבוך; פה יש קיר שאי אפשר לעבור, כאן יש פתח ואפשר לעבור. אבל העולם הזה בנוי מכשול אחרי מכשול, והדברים הללו אינם פשוטים. אתה נמצא במבוך שבו לפעמים מה שנראה לך כפתח הוא בעצם התעייה, מה שנראה לך כקיר הוא המקום שבו צריך לגשש ולמצוא את הדלת הנסתר. זהו בעצם העולם שלנו, ובתוך העולם הזה של מבוכים ונפתולים - מי שמצליח לעבור, גורם בהצלחה שלו שמחה לקב"ה.

משחק וחינוך

מטרת המשחק היא להכיר את הבורא. הקדוש ברוך הוא בנה עולם מלא במעקשים, מבוכים ושאר דברים והאדם צריך להכיר כיצד היש מתבטל לאין. כדי להגיע לשורשי הדברים ולקבל ציור נכון, צריך להתבונן בעניין של משחק. הירידה של העולם מתבטאת בכך שהעולם נעשה אטום לכל הכרה אלוקית, ונקודת העלייה היא כאשר הקדוש ברוך הוא מסתכל על העולם שבכל זאת הצליח להכיר את הבורא, למרות המכשולים.

יש דימוי מתאים לזה: יש לי בן שחביב עלי, אני שואל אותו שאלות ואני מקשה את רמת השאלות בכל פעם, ובכל פעם שהוא מצליח לענות אני נהנה. ככה הקדוש ברוך הוא מסתכל על העולם. הוא נתן לנו בעיה קשה, שהיא עצם מציאותנו, והוא אומר לנו 'פתרו את הבעיה הזאת'. בכל פעם שמישהו פותר את הבעיה, הקדוש ברוך הוא שש ושמח. כל העולם כולו לא נברא אלא כדי שיהיה ניצחון על המכשול הכמעט בלתי עביר של עצם מהות העולם. כשמישהו עובר את המכשול הזה, אז זה בעצם מצדיק את כל העולם כולו, את כל המציאות של העולם, והקדוש ברוך הוא רוצה שכל העולם החומרי יגיע אל הנקודה הזו.

ה' שמח במעשיו מפני שהוא כביכול אומר לעצמו: אני עשיתי את היש, ועכשיו היש הזה מתהפך והופך להיות מה שהוא צריך להיות, הופך להיות אין. זהו העניין הקוסמי הגדול, וזוהי ההצדקה של מציאות העולם.

"צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי ריח ניהוהי תשמרו להקריב לי במועדו. ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו... את הכבש אחד תעשה בבוקר...". "ואמרת להם" - היינו לדורות, שתקנו תפלה כנגד תמידין. והנה צריך להבין, איך התפלה כנגד תמידין, שהן כבשים בני שנה, והתפלה היא בקשת רחמים, ואיך היא תמורת הקרבן? גם להבין מה שכתוב בקרבנות "ריח ניהוה" לשון נחת רוח... איזה נחת רוח הוא מריח הקרבנות? והנה, עיקר הביטול יש לאין הוא במעשה הקורבנות. שנפש הבהמות הוא מבחינת פני שור מהשמאל, ועל ידי הקורבן עולה ונכללת בשורשה... ותכלית הירידה להיות מיש לאין, שיהיה היש גם כן בטל ונכלל באור אין סוף ברוך הוא ממש, והיא העלייה העיקרית. שמזה נעשה שחוק וחדוה למעלה בביטול היש לאין, שהתהוות מאין ליש הוא ענין הבריאה, דבר חדש ושינוי הטבע. ועיקר השחוק והחדוה הוא משינוי והתחדשות, בדרך שעושים לפני מלכים ושרים איזה שינוי והתחדשות לשמחה ושחוק [לקוטי תורה פרשת פנחס, ד"ה צו את בני ישראל

- עז, ג]

העולם נמוך

הן הקורבן והן התפילה עוסקים בביטול היש לאין. העולם שלנו נתפס בעינינו כישות עצמאית ונבדלת, אך למעשה העולם שלנו הוא חלק ממכלול שלם של עולמות, והעלייה של העולם משמעה שהיש של העולם מכיר בכך שהוא בטל לאין, שהוא איננו קיים באופן נפרד ונבדל, ושמהותו האמיתית היא אלוקות. העלייה של העולם היא בעצם ההכרה של "וראו כל בשר יחדו כי פי ה' דבר" [ישעיהו מ, ה] - שכל המציאות מרגישה את פי ה' מדבר.

העלייה של העולם גורמת לעלייה של כל העולמות הנבראים, מפני שהם בעצם משמשים כסוג של 'קל וחומר'. כאילו הקדוש ברוך הוא אומר "אם את המטומטם הזה אפשר ללמד משהו, אז כולם יכולים להבין", אם את העולם שלנו אפשר להביא שיכיר בכך ש"אין עוד מלבדו", אז בוודאי שזהו פתרון גם לכל העולמות האחרים. לפעמים קורה למורה בכיתה שהוא נמצא במצב כזה: יש לו בכיתה כל מיני ילדים. הוא יכול לנסות לכוון את עצמו כלפי המוצלחים ביותר, אבל לפעמים הוא מכוון את עצמו דווקא לתלמיד הכי חלש, מתוך ההנחה שאם הוא מבין, אז אין אף אחד שלא מסוגל להבין.

ביטול היש לאין הוא משחק של הקדוש ברוך הוא. כשם שהקדוש ברוך הוא יצר לווייתן לשחק בו - "לווייתן זה יצרת לשחק בו" [תהלים קד, כו], כך הוא יצר עולם שלם שהוא המשחק שלו. כשאני משחק בכדור, אני מנסה להביא אותו למקום מסוים, וכשהוא נכנס למקום הנכון - אני מנצח, ויש לי נחת רוח מהניצחון הזה. גם כשהעולם מגיע להכרה בקב"ה, וזוהי הנקודה שבה הקדוש ברוך הוא אומר "זה הצליח". זה אולי מעמיד אותנו באור לא מכובד כמו שהיינו רוצים להעמיד את עצמנו, כי זה קצת כמו שמישהו מאלף כלב, וכשהכלב יכול להושיט יד ולומר שלום אז מוחאים לו כף. זה בעצם מה שהוא אומר על בריאת העולם: הקדוש ברוך הוא מסתכל על העולם שלנו ואומר "נו, נראה מה אתם יכולים לעשות", וכשאנחנו עושים - אז הקדוש ברוך נהנה הנאה גדולה.

תפילות כנגד תמידין

קורבן ותפילה בנויים על האקט של ההתבטלות. ביחס לקורבן אנחנו עושים כמעט כל מה שאנחנו יכולים כדי לבטל אותו: חותכים את גרונו, פושטים את עורו, ואחר כך שורפים אותו לעולה עד שלא נשאר ממנו דבר. ביחס לתפילה, ההגדרה בשולחן ערוך היא שהמתפלל יגיע להתלהבות ולדביקות כזו עד שיהיה קרוב להתפשטות הגשמיות, כלומר, אדם צריך לעשות בתפילה די דומה למה שקורה לקורבן, להגיע כפסע בינו לבין החידלון, עד לקצה האחרון של ישותו של האדם, אך לא להתפשט לגמרי מגשמיות כדי שלא למות.

הקורבן הוא הקרבת גופה של בהמה, והתפילה היא הבאה של קורבן - אלא שהקורבן הוא הנפש הבהמית. בניגוד לקורבן, שם כל המעשה נעשה בגשמיות, בתוך התפילה ההעלאה של הנפש הבהמית נעשית ברוחניות. ובדומה לקורבן, כפי שאתמול הקריבו כבש אחד ומחר יקריבו כבש חדש, גם בתפילה, אפילו כשכבן אדם מצליח להעלות את הנפש הבהמית של היום, מחר יש נפש בהמית חדשה שצריכה שוב העלאה ותיקון.

הקורבן הגשמי, כמו התפילה הרוחנית, עניינם העלאה דבר למקורו. כדי להעלות דבר למקורו צריך להשתמש באש, מפני שהאש מכלה דברים ומעלה אותם למעלה בכיוון ההתלקחות. הכיליון של האש הפועל על מציאות חומרית כמו בהמה גורם לכך שיצור חי מפסיק להיות מה שהיה ונאכל באש; הכיליון של האש בתפילה הוא קורבן פנימי של הנפש האנושית - התבטלות הישות של האדם והעולם הזה אל דרגה גבוהה ועליונה יותר מאשר דרגתו הנוכחית. מהותו של הקורבן היא הביטול של החומר כלפי העניין האלוקי, עד שהקורבן נשרף באש והופך להיות כליל; ובאופן מקביל, תמציתה של התפילה היא לא התחינה אלא התנשאות הנפש, הניסיון של הנפש לעלות לדרגה גבוהה יותר. במובן זה, הן הקורבן והן התפילה שייכים למושג העבודה, מפני ש'לעבוד את ה'" משמעו לכלות את העולם כדי שיימשך כלפי מעלה.

מחפשים את הטובים ביותר!

לראש השנה
בבסיסי צה"ל ברחבי הארץ
דרושים משפחות / זוגות צעירים

<תודעת שליחות > בעלי יכולת בין אישית גבוהה
<ידע תודני > ניסיון בדיבור מול קהל
<כריזמה > נדרשת מיזמנות בתקיעה בשופר
<יתרון - חזנות וקריאה בתורה

חושבים שאתם מתאימים?
סרקו את הברקוד
וענו על השאלון המצורף

או שלחו לנו מייל mmf@mmf.org.il

מחנה משותף
ליהחבר מהבסיס

הכנס למורשת הרב יוסף קאפח זצ"ל

הכנס יתקיים ביום ראשון
כ' תמוז תשפ"ג (9 ביולי 2023)
בין השעות 17:00-20:30
בבית הכנסת ישורון
רח' המלך ג'ורג' 44, ירושלים

הרב אורי שרקי שליט"א

ר"מ במכון מאיר וראש "ברית עולם" -
המרכז העולמי לבני נח,
רבה של קהילת "בית יהודה" בקרית משה בירושלים
הא-ל הפרסונלי ברמב"ם

הרב עוזי יעקב קאפח שליט"א

נושא הלכתי

הרב ד"ר אליהו אביעד שליט"א

רב קהילה בירושלים, מכון התלמוד הירושלמי
הרמב"ם בעקבות התלמוד הירושלמי בהגות ובהלכה

הרה"ג רצון ערוסי שליט"א

רב העיר קרית אונו וחבר מועצת הרבנות הראשית
תעוזה וענווה בהוראות מארי ובהגדיו
ודברים לזכרם של דמויות שפעלו להפצת ספרי מארי,
טוב צדוק ואברהם בדיחי ע"ה, שהלכו לעולמם לאחרונה

תפילת ערבית

הציבור מוזמן, הכניסה חופשית | חניה בתשלום בחניון בית אבי חי

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מתסני חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

Hisense מסך 98" **98"**
SMART TV
14,490 98U7H

LG **LG OLED** The King of TVs
SMART TV
3,490 OLED55A26L **55"**
5,490 OLED65A26L **65"**

SAMSUNG **43"** UE43AU7100 **1,490**
55" UE65AU7200 **1,890**
65" 65K4SM **2,490**

Fujicom מסך 32" **32"**
 Go for the best
Frameless
299 FJ-32X400

אלקטרה **SMART TV** **4K ULTRA HD**
 מערכת הפעלה VIDDA 6 מתקדמת, Frame less מוסך פרימיום
מסך 65" 65" **1,990** EL750HK
מסך 43" 43" **1,090** EL430HK
מסך 75" 75" **2,690** EL750HK
מסך 50" 50" **1,390** EL500HK
מסך 85" 85" **4,490** EL850HK
מסך 55" 55" **1,590** EL550HK

KidI Watch שעות חכם לילדים עם סים
KidI watch Friends Batman
79

BIITZWOLF אוזניות גיימינג מקצועיות
 סווח תדרים רחב במיוחד קשת אלומיניום, מיקרופון בעל רגישות גבוהה
69 GH1

MIRACASE סוללת טעינה
Miracase Mpb10000ntm
55

FITKIT רוכת כושר Fit Kit מולטי ספורט הכוללת 9 אביזרי כושר
199

power בוסטר התנועה לרכב **13,600 mAh**
149

אלקטרה **HDMI 4K** כבל אלקטרה אורך 3 מטר
10 CH3

AEROGOGO ספה מתנפחת חשמלית
Giga Lounger CL1
199

Midea שואב אבק ציקלון נגור
1400W
VCC36C16K
199

PHILIPS מכונת גילוח רטוב יבש פיליפס
S1131/41
169

PHILIPS מעצב זקן oneblade פיליפס
QP2520/20
149

Panasonic מכונת תספורת נסענת פנסוניק
ER-131
99

Gold Line מאוורר 1-3 עומד, רצפה ותלייה
ATL-045 **20"**
119

Gold Line מאוורר רצפתי חטורי מתכוונן 6 כנפיים
ATL-016
129

Gold Line מאוורר קמפינג נייד
ATL-1608
99

Gold Line מאוורר 1-2 שולחני קליפס
ATL-1606 **7"**
49

קטלן יתושים חשמלי
PU-28
79

Bestway בריכה אולטרה 404X201X100 - סולם+
 יריעת PVC ופוליאסטר 3 שכבות חזק במיוחד! מוסות מתכת מגולונת
משאבת חול 800 גלון
999 56442

MY CASA מערכת ישיבה פינתית לגינה
 חתב: 187 ס"מ אורך שולחן: 123 ס"מ אורך הידיות: 64 ס"מ גובה: 67 ס"מ
990 שחור/ב'

Gardentop מחסן מתכת סקילייט Sky A 2.01x1.21
 דקורטיבי, זלת גבוהה מבודד 2.01 מטר ר: 1.21 מטר ג: 1.86 מטר (בקצה הגג)
899

בריכה עגולה ענקית **76X360**
J176X360 **199** כולל משאבת סיטון

שולחן כתיבה זוג מדפי אחסון עץ טבעי/לבן
 מסגרת מתכת חזקה ועמידה רוחב: 120 ס"מ עומק: 60 ס"מ גובה: 75 ס"מ
199 HI SCHOOL

מוצרים להזמנה מתוך קטלוג בסניפים ובאתר

SHARP
מקרר שארפ
4 דלתות
אינורטר
401 ליטר
3,499 ₪

אלקטרה
מקרר אינורטלי
מקפיא תחתון
אלקטרה
המחיר עבור יחידה אחת
2,990 ₪

SAMSUNG
מקרר סמסונג
מקפיא עליון
476 ליטר
מחדש דיגיטל אינורטר
RT46K6000S8
2,990 ₪

אלקטרה
מקרר הפון
מקפיא תחתון
אלקטרה
327 ליטר
1,990 ₪

Midea
מקרר מיידה
מקפיא עליון
200 ליטר
HD273FN 6339
999 ₪

Galanz
מייבש כביסה
1-7 ק"ג
גאלאנס
DV-70Q1C
7 ק"ג
799 ₪

אלקטרה
מדיח כלים
אלקטרה
EL1006S
1,199 ₪

אלקטרה
מקפיא
4 מגיות
אלקטרה
EL100
999 ₪

מזגנים
החל מ-**999 ₪**
מזגני אינורטר
החל מ-**1,190 ₪**
מזגנים לסלון
החל מ-**2,190 ₪**
מזגנים ניידים
החל מ-**1,390 ₪**
5 שמת אחריות על ההתקנה!
TADIRAN | ELECTRA AIR | TORNADO | SAGA Family | Haier | ELCO | BUSH
החקנה בסיסית מוזלח ב- 599 ₪

Haier
מכונת כביסה
פתח חזית
1400 סל"ד
HW120-B14979S8
7 ק"ג
2,990 ₪

Whirlpool
מכונת כביסה
פתח עליון
וויפול
AWE6628
6 ק"ג
1,590 ₪

אלקטרה
מכונת כביסה
אלקטרה
1000 סל"ד
צג דיגיטלי
EWM100174
999 ₪

BOSCH
תנור
אפיה בנוי
בוש
HBF011BA0Q
1,190 ₪

SENSOR
תנור אפיה
בנוי
סנסור
SNCR6500BLK
549 ₪

COLDER
מצנן אוויר
HONEYWELL
Colder
שטח קיזור: 14 עד מטר
790 ₪

Gold Line
מצנן אוויר נייד
טורבו הוריקן
מיכל מים ענק
מערכת פיזור אוויר 3D
מסך מגע כולל טיימר
ATL-489
מלל שלט
449 ₪

Gold Line
מאוורר
טורבו הוריקן
המקורי
ATL-92BS
299 ₪

PLATINUM ELECTRIC
מאוורר מגדל
מפוח
PU-41
199 ₪

BRIZIA
מאוורר תקרה
42" ברזיה
כולל תאורה
7187
149 ₪

אלקטרה
כיריים
אינדוקציה
80 ס"מ
תלת פאזי
ELC 804IND3F
1,199 ₪

Sauter
כיריים
4 להבות
סאטר
להבת זרק טורבו
תוצרת איטליה
SHE506
899 ₪

Sauter
מיקסר דיגיטלי
מקצועי
סאטר
5.5 ליטר
KM708GR
349 ₪

Sauter
מיקרוגל מכני
רטורו 20 ליטר
סאטר
MW2010P
199 ₪

PLATINUM ELECTRIC
טוסטר אובן
טוסטר
18 ליטר
PU-18
119 ₪

אלקטרה
מוט בלנדר
משולב
1-14 אלקטרה
EHB-1200
149 ₪

PLATINUM ELECTRIC
ציפור חשמלי
לטיגון עמוק
2 ליטר
PU-39
99 ₪

PLATINUM ELECTRIC
מעבד מזון
וקוצץ
חשמלי
PU-06
79 ₪

PLATINUM ELECTRIC
בלנדר
שייקר
פלטיון
PU-10
69 ₪

PLATINUM ELECTRIC
כיריים כיריים
בישול
חשמליות
PU-23
69 ₪

TELEFUNKEN
גריל חשמלי
TGS-7000
49 ₪

PLATINUM ELECTRIC
בלנדר מוט
עוצמתי
200W
PU-11
39 ₪

TELEFUNKEN
סט רטור קומקום
+ טוסטר קופץ
TRSB-200
199 ₪

PLATINUM ELECTRIC
מערבל יד חשמלי
150W
PU-12
39 ₪

PLATINUM ELECTRIC
טוסטר לחיצה
פסים
PU-20
49 ₪

PLATINUM ELECTRIC
מצנן
2 פרוסות
PU-17
49 ₪

TELEFUNKEN
קומקום
חשמלי
זכוכית
נשלף
TDBG-170
49 ₪

TELEFUNKEN
קומקום
חשמלי
נירוסטה
נשלף
TSK-110
39 ₪

OMEGA
משקל מטבח שחור
מסך מגע
863
29 ₪

Sauter
מעבד מזון משולב
בלנדר 1.8 ליטר סאטר
FP490W
149 ₪

REMINGTON
מחליק שיער קרמי
4 הגנות
S1510
79 ₪

CROWN
מסלסל שיער
מ"מ אלחוטי
נטען
CRC102
59 ₪

PLATINUM ELECTRIC
מייבש שיער
מקצועי פלטיון
PU-22
49 ₪

Tefal
מגהץ
אדים
טפאל
1200W
FV1941
99 ₪

PLATINUM ELECTRIC
מגהץ
אדים
PU-16
49 ₪

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00
בתוקף עד- 11.7.23 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | המחיר הקודם של המוצרים שבמבצע היה
בתוקף לפחות יום | בכפוף לתקנון המבצע ט.ל.ח. | אין כפל הנחות ומבצעים | התמונות להמחשה בלבד

הדמיון חיבור לי את האמנות לאמונה

רפאל קליינמן, האיש הטוב והמחייך עם הזקן הג'ינג'י המלבין פרץ לתודעה כשהפך לכוכב ריאליטי בסדרה 'עוד ניפגש'. מאז ההצעות לא מפסיקות להגיע: תוכניות רדיו ומופעים במגזר החרדי ועוד היד נטויה. בראיון מיוחד ל'קרוב אליך' הוא מספר בגילוי לב על הוויתור ההרואי להצעות המפתות שקיבל מעולם השואו ביזנס, ומשתף במפגש אקראי עם כיתה של ילדים בני שלוש שגרם לו לחבור לעולם החינוך החרדי, בו הוא מוביל כיום תהליכי הוראה חדשניים. בימים אלו הוא מביים מחזמר 'יוסף ואחיו 2023' וחולם לרקום מופע יחיד שבו יתואר המסע שלו מהאמנות לאמונה. ראיון לא שגרתי, עם חבר לא שגרתי

רן שריד

ה

פעם הראשונה בה פגשתי את רפאל קלינמן, היה בחורשת יער קטנה בתוככי הגן הבוטני הירושלמי. בינות לעצי האורן, פינת קפה קטנה וריח משכר של מחטים, ראיתי אותו ומיד זיהיתי. זה ההוא מהטלוויזיה, החרדי מהסדרה 'עוד ניפגש' שליווה בכל כך הרבה רגישות חוזר בשאלה שכל רצונו היה רק לתקשר עם משפחתו החרדית שניתקה מגע. עוד בסדרה, רפאל הזה נגע בי ומיד עם ההיכרות הראשונית גיליתי גם למה. כבר בשיחה הראשונה שגלגלתי איתו מצאתי לפניי אישיות מסקרנת. רפאל, חוזר בתשובה בעצמו ואישיות חיה ותוססת, שכמוני, היו לו נגיעות רבות בתחום התרבות היהודית, אני מכיוון הספרים והוא מכיוון הסרטים הריקוד והבימה. אך ביומים רפאל הוא דווקא מנהיג חינוכי ופה ושם מלווה ומטפל בתוך המסגרות החינוכיות בעולם החרדי הליטאי. הבנתי די מהר שכל מסגור שניסיתי להגדיר אותו בו - לא יצלח. הוא פתוח ותוסס אך גם מעמיק ורגיש מאוד. עברנו יחד שנה מרתקת, עם הרבה תהליכי עומק אישיים, ובסופה כל אחד חזר לעולמו אבל נשארו חברים בלב. בימים אלו נודע לי שהוא מפיק כמה הצגות וחולם על מופע יחיד שבו יחשוף את המסע שלו בין אמונה לאמנות. ניצלתי את ההזדמנות להיכרות מעמיקה איתו, וישבנו לשיחה ארוכה על המסע שלו ועל חזונו החינוכי להכניס בכל כיתה חיות באמצעים אמנותיים.

רפאל, מי אתה, ספר קצת רקע עליך, איך הגעת לאמנות?

נולדתי בתל אביב הישנה של פעם, כמה שנקרא 'המעברה של אבו כביר'. גרנו בצריפים וברחובות כורכר לא סלולים, עם טבע עירוני, ריח חרציות וחמצוצים. אבא שלי היה ניצול שואה שעלה לארץ עם הפרטיזנים, ופה הכיר את אימי - עולה מטורקיה. ביסודי למדתי בבית ספר 'ברנר'. הייתי גייגיי ושובב, עם ציונים ממש לא מזהירים, אבל מהר מאוד התגלה אצלי הכישרון למשחק ולהופעות. מכירים את הילד הזה שתמיד בולט במסיבות של כל

בתי הספר, הילד שכל יום שישי שר לכולם את 'לכה דודי', הילד שתמיד מקבל את התפקידים הראשיים בהצגות? אז הילד הזה הייתי אני.

הנחתי את התפילין והתפללתי: "ריבוננו של עולם תראה, אני עושה איתך עסק, אם אני מתקבל לאודישן אני אעשה בשבילך משהו באופן יומיומי, מבטיח!"

בחטיבת הביניים, עיריית תל אביב החליטה לעשות אינטגרציה בין צפון ודרום. עברנו ללמוד בצפון תל אביב. למדתי חטיבת ביניים בעירוני טו', שם נחשפתי והתחברתי מהר לחברים הצפוניים ואז גם התגלתה אצלי עוד יותר המשיכה

לאמנות. בסוף השנה התקיים פסטיבל של התיכון. זכיתי במקום ראשון ויועצת בית הספר זימנה אותי ואמרה לי: "תשמע רפאל, יש בית ספר לאמנויות שנקרא 'תלמה ילין', אני חושבת שכדאי שתנסה את מזלך שם." הקשבתי לה. הלכתי להיבחן ומיד התקבלתי. בית הספר 'תלמה ילין' בגבעתיים הוציא משורותיו במשך השנים שחקנים רקדנים ואמנים בולטים, ורבים מהם נמנו על חבריי הקרובים. הוקסמתי והלכתי שבי אחרי האמנות. בשנים אלו לקחתי חלק בעולם המשחק והתחלתי להרוויח כסף. העולם הקסום של התיאטרון היה המקום הראשון שבו נתתי דרור לכוח הדמיון האינסופי, ללכת לאן שהוא מוביל אותי. בשלב מסוים נחשפתי לעולם הריקוד. שיעור אקראי שנכנסתי אליו בתיכון נתן לי פתאום להבין שהאדם הוא גם התנועה, והגוף שלי יודע להתנהג. לא הייתה לי כל כך מודעות לדבר הזה. מאז נכנסתי עמוק לעולם הריקוד, ולימים עשיתי את הכוריאוגרפיה של כמה הצגות ומופעים גדולים בארץ.

דוהר לעבר החלום הגדול

הדרך מכאן הייתה סלולה. התקבלתי ולמדתי במכינה של 'ניסן נתיב' היוקרתי, נסעתי לסיבוב הופעות באירופה עם להקת הנוער העובד והלומד, בצבא התחלתי במסלול קרבי ולאחר מכן הגעתי ללהקה צבאית. בסוף השירות הצבאי הייתי מפקד בלהקת שלום הגליל, בתקופה קשה של תחילת מלחמת לבנון, 1982, ולאחר השחרור - נסעתי עם החברים לאנגליה.

החלום אז היה ללמוד תיאטרון ב-RADA האקדמיה המלכותית לאמנות הדרמה בלונדון, ולכן חזרתי לארץ והופעתי במשך כשנה בכמה הצגות כדי לחסוך כסף. בחזרות למחזמר 'הללויה הוליווד' ניגש אלי הכוריאוגרף אד קרזלי שהגיע במיוחד מברודוויי ואמר לי: "בחור צעיר, מי אתה? מה אתה עושה פה? אתה לא שייך לפה בכלל, אתה חייב לנסוע לברודוויי. זה המקום שלך. אתה חייב להשתקע באמריקה. קטן לך מה שאתה עושה בישראל". האמת היא שהוא פרץ לדלת פתוחה. לשם הייתי מכוון, לעולם האמנות,

הַזְרָחֵנִי מִקְזֹם אֵהְיֶה

מכללת תלפיות מקדמת בברכה את

מדרשת בארי פרדס חנה

ראש המדרשה, המחנכים והתלמידות,
 עם השתלבותה

בתוכנית ההוראה של המכללה
 והצטרפותה לאחיותיה,

מדרשת נועם-אביב ומדרשת יפן,
 להגדלת תורה ולהאדרת החינוך.

אחותנו, את היי לאלפי רבבה

מדרשת יפן
 תורה שמגמיחה חיים

מדרשה לחיים

מדרשת נועם-אביב
 ע"ש נועם בהגון הי"ד

לו"ז לחופש הגדול

שאלנו את רפאל, איש החינוך והתרבות, איך עוברים את החופש הגדול עם הילדים. וקבלנו טיפ ענק: תכנון ושיתוף. "אענה ברמה העקרונית. לכל סיטואציה עם הילדים חשוב לא התגובה כשזה קורה כמו שחשוב התכנון המוקדם או הרפלקציה, השיקוף והשיחה שעושים איתם לאחר האירוע, לקראת הפעמים הבאות", הוא מקדים. "לפני תחילת החופש, אנחנו יושבים ומתכננים אותו עם הילדים. חשוב לבנות תוכן שמוציא מהם הרבה עשייה ויצירתיות אישית ושיתוף פעולה בין כל הילדים, לא פסיביות".

לדבריו, התכנון יכול להיות ברמה החודשית, ברמה השבועית וגם תזכורת ברמה היומית: מה עושים היום? "בונים תכנון מראש מה אנחנו עושים לא רק היום, אלא בכל יום", הוא מדגיש. "זה עובד כך: נכנס את כל בני המשפחה מסביב לשולחן, אם אפשר עגול, העניין של המעגל הוא משמעותי, וכל אחד מבני המשפחה שרוצה להציע איזה רעיון יאמר לכולם מה הוא רוצה שנעשה בחופש. כל ההצעות מתקבלות בברכה, מתוך אמירה שלא את הכל אפשר לממש. אבל חשוב שכל אחד יוציא את משאלות ליבו, ויבטא כמה שיותר רצונות וחלומות ויצירתיות".

לאחר מכן, עוברים לחלק כל משימה לרמות ביצוע. משימות וחוויות בבית, ומשימות בחוץ. "נעודד חוויות אתגריות בחוץ. נעודד עבודת יצירה בבית. לברוק וליצור מפגשים עם קדרות, גרורות, תכשיטנות ואפילו בשלנות. אפשר לקיים ערב בישול בו כל המשפחה מבשלת, כאילו במסעדה. הילדים מכינים תפריט, והם מבשלים כולם וכך נערכים לארוחת ערב משותפת ומגוונת".

"כל מה שקשור ליציאה מהבית הוא מבחינתי מבורך ומוציא כוחות טובים, עם עדיפות למקומות שיש בהם חוויות מגע במים. זה אומר לטפס ולהעפיל, להכיר דרך הרגליים את ארץ ישראל. מכינים מראש תוכנית, וכל אחד אחראי במשפחה על מקטע מסוים בטויל, באתגר. ככה יוצרים רמה של 'אנחנו הולכים למשימה משותפת'".

"לגבי מה שנקרא תרבות המסכים: גם כאן, לא לעודד פסיביות אלא פיתוח ביקורת אישית על ידי שיחה מקדימה ופתוחה על כך. להקדים רפואה למכה!" מבקש קלינמן. "לא כל חוויה אפשר למנוע, אך אפשר למסגר להם אותה ולפתח אצלם ביקורתיות. שיחה מקדימה של מה זה צפייה מבוקרת, איזה תכנים וכמה זמן. גם מול חוסר צניעות בטבע, נעודד פיתוח אישי של אמות מידה ראיות לפי אורחות חיינו. חשוב ליצור שימור ערכים כדי שלא לאבד שגרה טובה. עומדים על כך שהולכים לבית הכנסת למניין בלבוש הולם, קביעת עיתים, לימוד אבות ובנים ועשייה התנדבותית".

חופש הוא גם זמן שמועד למריבות בבית. מה עושים? איך מגיבים?

"להצטייד בהרבה איזולירנד ולהדביק להם את הידיים ואת הפה. סתאאם", הוא צוחק. "גם כאן אני אומר להקדים תרופה למכה. בזמן המריבה יש מעט מאוד מה לעשות. מחכים לתזמון הנכון כדי לדבר עם הילד ולהקשיב מה באמת קרה. לפעמים ילד יכול להרביץ או להתפרץ, אבל הסיבה היא לא בגלל ש'הוא לקח לי', הסיבה היא שהוא אפילו לא ביקש רשות. ננסה למצוא את נקודת הזעם ולגלות מה הטריגר. הקשבה, הזדהות, אמפתיה – מנטרלות ומביאות לכך שהוא יציע פתרון יצירתי. אומרים לו: בוא נמצא פתרון. איך היית עושה את זה אחרת?"

"הבית צריך להיות מקום עם קודים ברורים. מטמיעים בשיחה כללי התנהגות שאנו מאמינים בהם. למשל, אומרים: 'לא רבים אצלנו בבית, לא צועקים אצלנו בבית, תלויה כאן בפתח ביתנו 'ברכת הבית' – 'בזאת הדירה תהא שרויה השכינה'. ילד, קשה לך? לא מרביצים. יש דרכים אחרות. אתה רוצה שאני אנסה לעזור?"

דבר אחרון והכי חשוב: הילד חייב להרגיש שייכות. "שייכות זה היסוד", הוא מזכיר. "עליו להרגיש שהוא חלק חשוב בבית ויש לו מקום משמעותי במשפחה. החוק הכי גדול של ילד – כאשר הבית הוא מבטחו ומבצרו. אם אנו לא נותנים לו את זה דרך שיתוף, הקשבה ונתינת אחריות שבה הוא חש משמעותי – הוא מרגיש לא שייך, והוא ירצה להיות שייך במקום אחר. ואז הדרך לרחוב קצרה, חס וחלילה. השתופות הופכת אותו בעצם לחלק מתוך משהו. צריך לתת לכל ילד מטלה בסידור השולחן, במיין הכביסה, ללכת למכולת. לתת לו להרגיש שהוא שייך לאחד היפה והגדול. כל ילד צריך להרגיש שיר בסימפונייה משותפת ושמה – המשפחה שלנו".

הפרסום, עולם הזוהר. זו הייתה הכוונה שלי. ברור, אני נוסע לניו יורק ואני דוהר לעבר החלום הגדול שלי: אמץ בקנה מידה בינלאומי והשמים הם לא הגבול. לאמריקה הגעתי עם משלחת הפסטיבל החסידי שמלבד שעשיתי את הכוריאוגרפיה למופע, גם השתתפתי בו בעצמי. כך מצאתי את עצמי לאחר מסע ההופעות מבלה באודישן בפילדלפיה למופע שמשלב ריקוד ומשחק. התקבלתי והחלום התחיל לקרות. המופע זכה לחשיפה בתקשורת וזכיתי לקבל ביקורת מדהימה בעיתונות.

בשלב זה ראיתי שיש אודישן למחזמר 'יוסף וכתונת הפסים', אלא שאז קרה משהו הפוך שהתחיל לעמת אותי עם הצד האחר שבי, היהודי. זה התחיל מה שבמסגרת ההכנה הנפשית שלי לאודישן, חשתי שכדי להתמלא בביטחון אני חייב את התפילין שהשארתי בארץ.

תפילין? רגע, אבל אתה לא היית דתי בכלל עד אז?

אוקיי. אם נתייחס לראיון כסרט, אז בוא נחזיר את הסצנה אחורה ונספר משהו מדהים שהולך אותי מילדות. יש בי אמונה גדולה. אני זוכר את עצמי כילד בגיל חמש במעברה של אבו כביר, הולך בחורשה ליד הבית ורואה יונה מתה. כולי בוכה ומתרגש ואז קובר אותה ושם מסביבה אבנים. התפללתי לאלוקים וביקשתי ממנו: "וואי אלוקים, רחם על הגוזלים שלה, בטח הילדים שלה מחכים לה". מאז הייתי מתפלל הרבה. ככה, ביני לבין אלוקים. הקו פתוח. אבא, שהיה ניצול שואה, לא דיבר הרבה על אלוקים אבל תמיד אמר שהוא מצפה לתחיית המתים, לראות את כל משפחתו. אולי זה היה ברקע.

התפילות האישיות התפתחו. בגיל תשע הלכתי לבד לבית הכנסת בשישי, הייתי חוזר הביתה ועושה לעצמי קידוש. כבר המצווה שלי קיבלתי תפילין. במשך שנה הייתי מניח תפילין כל יום ומתפלל בבית לבד. אחרי שנה זה קצת השתנה, אבל עדיין הייתי מניח אותם לעיתים קרובות. זה היה שם כל הזמן במקביל ללימודי התיכון והאמנות.

בפילדלפיה, כאשר הייתי כבר בתוך עולם המופעים והתחלתי להתכונן למה שיהיה אולי האודישן של חיי, זה היה טבעי שרציתי ביטחון. פניתי ליהודייה ששכרתי

מחיר קיץ שלא הכרתם 2990 ₪!

ברישה גלי

אנוח למנוחה החיים אלמוג
ואהתנסות באורח חיים בריא

חופשה עם נשמה

חמישה ימים של איכות, הרחק ממרוץ החיים המטורף, לתת לעצמך מנוחה, איזון וחינוך כוחות. סדנת בריאות לניקוי רעלים, בריאות לגוף ותורת החסידות לנפש.

מרצה אורח הרב יובל אשרוב

מלון תמרה המפואר

27-31.8.23

י' אלול - י"ד אלול תשפ"ג

בהשתתפות חלוצת הטבעונות בארץ,
מדריכה לאורח בריא - דבורה בראל

הרצאות וסדנאות ממיטב המורים המובילים בתחום הבריאות והתזונה

ארוחות טבעוניות מזינות

שיעורי חסידות והרבה נשמה

שיעורי תנועה ונשימות, מנוחה, טיול בטבע

הכשרות בפיקוח רב קהילת חב"ד, צפת הרב מרדכי ביסטרצקי שליט"א

לפרטים והרשמה:

רבקה 050-9537725

[/https://amechaye.com](https://amechaye.com)

מעבר לכלים של הנושא של ההוראה כשלעצמו, אני מאמין שתפקיד המורה-המנהיג הוא להפיח חיים בדרכי ההוראה. צריכים לייצר אצל הילדים חוויה לימודית.

ממנה את הדירה, בקשתי והיא השיגה לי תפילין. הנחתי את התפילין והתפללתי: "ריבוננו של עולם תראה, אני עושה איתך עסק, אם אני מתקבל לאודישן אני אעשה בשבילך משהו באופן יומיומי, מבטיח!". סיימתי להתפלל ושכנע אחר כך זה קרה: החלום התגשם. קיבלתי תפקיד במחזמר הגדול 'יוסף וכתוננת הפסים'. אחרי הבשורה קיימתי את ההבטחה. בוא נגיד שהיום אני יודע שקיבלתי על עצמי משהו נחמד, אבל אז זה היה נראה לי גדול. קיבלתי על עצמי תפילין בבוקר ואמירת קריאת שמע על המיטה בלילה.

חז"ל אומרים "מצווה גוררת מצווה", ואצלי גם ניסיון גרר ניסיון עוד יותר גדול. לאחר המופע הבנתי שהגיע הזמן לעבור הלאה בתכנית. בלהקה בפילדלפיה הסכימו שאגיע לשנה הבאה להעלות שלוש יצירות שלי, כך שנסעתי לניו יורק. ניו יורק - זה אומר ברודווי והאולמות הגדולים בעולם, אך גם הקהילה היהודית הגדולה בעולם.

ברור שאני רוצה!

הזמנתי למסיבות של כוכבים, שם חבר משותף הכיר לי כוריאוגרף מפורסם, והתחלתי לפתח איתו שיחה ממנה הבין שאני כשרוני בתחום. הוא הראה לי סקיצה של מה שיהיה לימים קליפ מאוד מפורסם שלו, ושאל לחוות דעתי עליה. נתתי לו חוות דעת מפורטת שכנראה עשתה עליו רושם, כי הוא מיד הציע לי לקחת חלק בקליפ. לא האמנתי למשמע אוזניי. אמרתי לו: "אתה צוחק עליי? ברור שאני רוצה!". הרגשתי שכל חיי מכוונים לתפקיד הזה. הנה, אני מרחק נגיעה מחלום חיי.

דווקא אז, באותו הרגע, הגיע המבחן הגדול. באותו שבוע, כשהייתי בדירה בניו יורק, נכנסו שני חברי חוזרים בתשובה מהשלוחה האמריקאית של 'אור שמח', חברים של בעל הדירה. הם ישבו ולחצו עלי לעשות שבת בישיבה. הסברתי להם שזה לא שייך, כי יש לי חזרה

במבט חיצוני, בחרתי לעשות צעד מסוים ולחזור בתשובה ולהיכנס לעולמה של תורה, אבל היה פה משהו הרבה מעבר למה שאני עשיתי. זה היה גדול ממני. כאילו הייתה החלטה בשמיים שאני פשוט צריך להגיע ולהיכנס תחת כנפי השכינה

גנרלית להצגה הגדולה באותה שבת. הם לא הרפו, ואז מצאתי את עצמי מתפלל להשם ואומר לו: "תן לי סימן, מה עלי לעשות? אם מאיזו סיבה שאינה תלויה בי אוכל להשתחרר מהמחויבויות שלי - אבוא לשבת". הסימן לא איחר לבוא. הבמאית שלי מפילדלפיה התקשרה ביום שישי בבוקר, ועדכנה אותי שהפגישה שלנו שהייתה אמורה להתקיים בשבת תידחה ליום שני. החסרתי פעימה. בשעה עשר וחצי בבוקר, כאמצע החזרות, הכוריאוגרף בישר לי: "יש לך סוף שבוע חופשי, סע לים". באותו רגע לא נשמתי, אבל הסכסם זה הסכסם וכך מצאתי את עצמי נוסע למונסי לעשות שבת.

הגעתי לשבת, היה נחמד אבל לא בשבילי. במוצאי שבת התכוננתי לחזור לדירה, לעוף משם ולחזור לפילדלפיה כדי להתכונן להצגה, ואז הרגשתי שאני חייב רק לדבר קצת עם הרב שלהם. מצאתי את עצמי נפגש עם רב. תחילת המפגש הייתה סתמית, אך מהר מאוד השיחה התפתחה ואז אמרתי לו: "האמונה שלך והאמונת שלי לא הולכות ביחד. האמונת שלי לא מסתדרת עם החיים שלכם. אין בחיים שלכם בכלל אמונות. אין תיאטרון, אין בידור. אני מרגיש שקיבלתי מתנה, כישרון של משחק ושל ריקוד, ואני מאמין שזה מתנה מהקדוש ברוך הוא ואני מאמין בו במאת האחוזים". ואז הוא אמר לי: "אני מקנא באמונה שלך בשליחותך האמנותית, אבל אני מרגיש שאת הבסיס מה זה להיות יהודי עוד לא התחלת. אז אני לא אומר לך מה לעשות, אבל תזכור שאת הבסיס של הזהות שלך אין לך עדיין!". האמירה הזו הכתה בי. קסמה לי גם העובדה שלא כפה עלי את דעתו והשאיר לי את הבחירה.

מכללת 'תורת הנפש'

בנשיאות הרב יצחק גינזבורג שליט"א, פותחת את המחזור ה-17 בתוכנית לימוד חד-תלת שנתית של הכשרה מקיפה בתחומי הייעוץ והעזרה הנפשית. כי בשביל לעזור באמת, צריך להכיר את סודות הנפש מתוך המקורות העמוקים והצלולים ביותר.

בואו ללמוד לפתור את האתגרים החדשים באמצעות שפה עתיקה של פנימיות התורה, החסידות והקבלה!

נפתחה ההרשמה לשנת הלימודים תשפ"ד

הלימודים ייפתחו בירושלים, תל אביב, רחובות ובזום. מסלולים נפרדים לגברים ונשים | אפשרות מימון לעובדי הוראה.

יום פתוח

בואו להכיר את מכללת 'תורת הנפש'!

יום עיון פתוח בהשתתפות מרצי המכללה יתקיים ביום רביעי ר"ח אב 19/07 בשעה 18:00 במרכז 'חיבה', ירושלים.

לפרטים והרשמה:

02-5662323
או סרקו את הברקוד <<

תיקח את זה. אתה תצטער על זה". הוא סיפר לי על עצמו שפעם אחת הוא ניסה לחזור למשהו אמנותי, אבל זה לא היה לו טוב. בעקבות השיחה איתו החלטתי שלא לקחת את ההצעה.

האם הרב אורי צדק? שאלה טובה. היום אני מבין שכדי לחזור לאמנות היה עלי להתבסס עמוק באמונה. יש שלבים בתשובה, אבל אז זו הייתה החלטה קשה. ממש לכבוש חלק מעצמי.

איך אתה ממשיך הלאה? אני מכיר אותך כאיש חינוך, איך הגעת לזה? אחרי עבודה עם שר הקליטה ואחרי שנים של עבודות מזדמנות, למדתי בכולל 'נהר שלום'. אחד מאנשי הכולל, קרוב משפחה של אשתי, שיתף אותי שהקהילה מחפשת 'רבה' ל'חדר' שלה, מחנך לכיתה של ילדים קטנים. הסברתי לו שאני לא בנוי לזה, ממש לא בשבילי, ושאחפש להם מישהו. קפצתי לביקור ב'חדר', הוא הכניס אותי לכיתה קטנה עם ילדים בני שלוש

כשיצאתי מהרב היה חצות לילה. הרגשתי במקום אחר. צעדתי לכיוון הבית של המארחים, הגעתי ובקשתי טלפון. התקשרתי לפילדלפיה והודעתי להם שאין פגישה ואין חוזה ואין כלום. התקשרתי גם למנהטן ועדכנתי את הכוריאוגרף הגדול שאני מבטל ולא מגיע. למחרת, ביום ראשון בבוקר, הגעתי לישיבת אור שמח והצטרפתי לשיעור התורה הראשון שלי בחיי כאדם דתי, שיעור במסילת ישרים.

יד ההשגחה העליונה

כיום אני מבין שזה היה מדויק. במבט חיצוני, בחרתי לעשות צעד מסוים ולחזור בתשובה ולהיכנס לעולמה של תורה, אבל היה פה משהו הרבה מעבר למה שאני עשיתי. זה היה גדול ממני. כאילו הייתה החלטה בשמיים שאני פשוט צריך להגיע ולהיכנס תחת כנפי השכינה. התחושה הייתה שהקדוש ברוך הוא לקח את נשמתו ושילף אותי מעולם הפרסום ושתל אותי בעולם האמונה, כמו שערה שמוציאים מכוס חלב. מכאן ואילך זה ממש לא היה פשוט כמו שזה נשמע. היו חבלי לידה רבים והנפילות והקשיים שבאים בדרך הם ללא סוף, אבל עצם הדבר הזה של ההחלטה לחזור הייתה כאילו יד נוטלת אותי ממקום אחר ומניחה אותי במקום שלי.

אחרי החזרה בתשובה, חזרתי ארצה והשתקעתי בישיבת אור שמח בירושלים, התחנתני ולמדתי כאברך. כדי להתפרנס, התחלתי כל מיני עבודות מזדמנות. מכרתי בחנות תקליטי 'גל פז', מילצרתי במסעדה וכאלה. שנה אחת הייתי אפילו עוזר צמוד של השר הרב יצחק פרץ, שר הקליטה מתנועת ש"ס. זו הייתה עבודה שהצריכה יצירתיות וכישרון הבעה. הימים היו ימי העלייה הגדולה מרוסיה של תחילת שנות התשעים. הייתי כותב, ומקבל קהל. זו הייתה עבודה חשובה מאוד, אבל חשתי שעדיין אני לא מוצא את עצמי. ניקר בי כל הזמן הרצון לחזור ליצירה ולהפקות אבל לא ידעתי מה לעשות.

היו לך הצעות בתחום הזה?

היו, אבל הייתי עדיין טרי בתשובה. יום אחד הטלפון צלצל וקבלתי מחבר מתל אביב הצעה ענקית: לבוא לעשות כוריאוגרפיה לפסטיבל גדול. סיפרתי את זה לרב שלי, אמרתי לו שזה הרבה מאוד כסף. זה יכול לפרנס אותי שנה שלמה ואני אוכל לשבת בכולל וללמוד בראש שקט. הרב שמע ואמר שיחשוב על זה.

בלילה שמעתי לפתע דפיקות בדלת ביתי. מי ניצב מולי? לא אחר מאשר הרב אורי זוהר. הרב אמר לי ששמע על ההצעה שקיבלתי, והוא התיישב לדבר איתי על מה זה תורה ומה זו אמנות. ואז הוא אמר לי: 'תעשה מה שאתה רוצה, אבל אם אתה שומע לעצתי אני מציע לך שלא

לילות התנ"ך של מכללת הרצוג בירושלים ובמודיעין

סוגיות מקראיות העוסקות במתחים חברתיים
"משבר לצמיחה – עם המבט קדימה"
כ"ד בתמוז 13.7, כ"ט בתמוז 18.7, ב' באב 20.7
בהיכל שלמה, המלך ג'ורג' 58 ירושלים
ובמודיעין בקהילת דרכי ציון, רח' עמק זבולון 4

English lectures in Jerusalem

ב' מנחם אב 20.7	כ"ד בתמוז 13.7	
Rabbi Dr. Kenneth Brander	Rabbi Chaim Navon	21:00
Dr. Tova Ganzel	Rachelle Fraenkel	22:00

שיעורים בעברית בירושלים

ב' מנחם אב 20.7	כ"ד בתמוז 13.7	
נחמיה ממנהיגות מדינית למנהיגות חברתית ד"ר מירי שליסל	מאבק הרועים והערים הרב חיים נבון	20:00
מי בחר בירושלים ומדוע? הרב אתמון בזק	ספר שמואל והמסע בעקבות המלך הראוי ד"ר הלל מאלי	21:00
יחסו של המקרא למלוכה ד"ר יושי פרגון	רמזי תקווה בתוך נבואות חורבן הרב ד"ר בני לאו	22:00

חדש השנה! לילה במודיעין בעברית ובאנגלית

כ"ט בתמוז 18.7		
אנגלית	עברית	
Yael Leibowitz	יעל שלוסברג	19:45
Rabbi Alex Israel	ד"ר יושי פרגון	21:00

להרשמה: events.herzog.ac.il

עלות השתתפות לערב אחד בהיכל שלמה - 50 ש"ח, במודיעין 70 ש"ח
כבוד קל יוגש במקום

את ראשון מכללה ירושלים

אנחנו רואים אותך

מלגה 3,000 ₪ לכל סטודנטית!

יום פתוח כ"ז תמוז 16.7

חיברתי את הסיפור של התורה עם האמנות שלי. הצגתי והילדים הטהורים בלעו אותי בשקיקה. באותו רגע גמלה בי ההחלטה: אני נשאר פה. כבר באותו שבוע נרשמתי למכון להוראה, ומשם נפתחה הדרך להוראה ולניהול חינוכי.

וביקש ממני לספר להם משהו מהתורה. ראיתי אותם ואת העיניים הטהורות והתמימות והוקסמתי. איזה מתוקים ואיזה טהורים. פתאום מצאתי את עצמי לבד בחדר. הוא פשוט השאיר אותי להתמודד. הבנתי שאין לי ברירה.

אמרתי לעצמי: "אתה הרי שחקן, ספר להם איזה סיפור. תמחזו להם משהו שהם צריכים ללמוד מהתורה". ואז זה קורה: התחלתי לעשות את מה שאני יודע מאז ומעולם. יצא ממני השחקן המציג. וזה היה מדהים. פתאום חיברתי את הסיפור של התורה עם האמנות שלי. הצגתי והילדים הטהורים בלעו אותי בשקיקה. יצאתי מהכיתה, ובאותו רגע גמלה בי ההחלטה: אני נשאר פה. כבר באותו שבוע נרשמתי למכון להוראה, ומשם נפתחה הדרך להוראה ולניהול חינוכי.

תואר ראשון בחוגים:

- מדעי המחשב
- לשון
- חינוך מיוחד
- גיל הרך
- אנגלית
- תנ"ך ומחשבת ישראל
- מתמטיקה
- משאבי למידה
- מוזיקה
- מדעי הטבע

מעונות סטודנטים שנה א' חינם

- ארוחה מלאה 10-ב ₪
- מסלול מהיר לתואר שני 4.5 ב שנים

לגרום לתלמידים להתרגש כל יום מחדש

מאז נסללה דרכי כמלמד תינוקות של בית רבן ומהר מאוד נוסף ניהול חינוכי. כיום במשך כעשר שנים ניהלתי מוסד חינוכי בברזיל, וגם כמה מוסדות בארץ. כיום אני אחראי על כמה מתוכניות ההדרכה למחנכים. לפני כמה זמן הצלחתי להעביר קורס שלם - סמינר של חצי שנה - לרבנים ומורים, שנעשה בשיתוף עם סמינר הקיבוצים ומכון אחיה, ללמד מורים איך ללמד בתנועה. הקורס נועד למלמדי תינוקות של בית רבן בגיל הרך, והמטרה הייתה שילמדו איך לעבוד עם הגיל הרך כבר מהשלבים הראשונים. הקורס ממחיש להם מה זה תנועה, שירה, תיאטרון, בובות והצגת עולם הרגשות.

מה המסר החינוכי העיקרי שלך בסדנאות ובהשתלמויות שאתה מעביר? הבשורה שאני מביא בעצם, זה לקחת את המשמעות של להיות מורה ומחנך כדמות של אדם שהוא משפיע. בעיניי, השפעה קשורה לאמנות ההוראה. מעבר

לפרטים ולהרשמה: 053-8254356, 02-6750724/918
rishum-jer@michlalah.edu
מכללה ירושלים, רח' ברוך דובדבני 36, ירושלים

לכלים של הנושא של ההוראה כשלעצמו, אני מאמין שתפקיד המורה-המנהיג הוא להפיח חיים בדרכי ההוראה. צריכים לייצר אצל הילדים חוויה לימודית. לשם כך חובה על כל מי שבא לתחום ההוראה להכשיר את עצמו ברמה המקצועית, להכיר את עולמו של הילד ומעל הכל - לגרום לילד להתרגש מחדש כל יום. תדאג לכך שכל שיעור יהיה חוויה. לכל מורה כישורים משלו, אך הוא חייב להביא מתחמו יכולת ליצור חוויה לימודית עשירה. בסדנאות למורים אני בעצם משקף את עולם הילד. אני מציג את עולם הילדים כדי שהמורה יידע להתחבר לעולם הילדות, הרגשות, דרך הכלים הדידקטיים אבל הרבה מעבר להם.

הדמיון שעברתי. בזכות המסע הארוך שעברתי מן האמנות אל האמונה ושוב אל האמנות, היום אני יודע שהאמנות היא הכלי שמקשר אותך לעצמך, למקום שממנו אתה מוציא את הקול שלך, אבל הקול בנוי מהאוויר שיוצא מבפנים. אם הפנימיות והאמונה שלך לא מגובשות - אתה לא יכול לצאת שחקן טוב. הדמיון גילה לי שאין סתירה בין אמנות לאמונה. הוא גרם לי להבין שיש פה הרמוניה, ושהכול ביחד מרכיב את החיים השלמים, החיים שבורא עולם הועיד לי. שבורא עולם הועיד לי.

המוטו שלי של חיבור בין אמנות לאמונה התחיל בתחום החינוך, אולם מאז ועד היום החזרה לעולם האמנות הולכת ומתעצמת. למעשה החזרה הזו זה דבר שהלך איתי כבר שנים רבות, אבל להאמין שאני צריך לחזור ולממש על במה אמיתית את האמן שבי, את הייעוד שחשתי - זה עדיין לא הגיע לבשלות עד השנים האחרונות. את החיבור האישי שלי לאמנות ולאמונה והחזרה ממש לכתיבה ולאמנות הבמה, עשיתי הרבה בזכות המפגש שלי עם שיטה שהפכה להיות חלק מעולמי, שיטת 'הדמיון הנובע'.

שנים רבות הייתי מחנך ולאחר מכן מנהל חינוכי. כעשר שנים הייתי מנהל חינוכי במוסד בברזיל, אבל הקורונה החזירה אותנו לישראל, ורציתי להעשיר את התרמיל החינוכי במשהו טיפולי. חשבתי על פסיכודרמה, ואז נזכרתי בדיד מן העבר שגם הוא בעל תשובה, עמית קדם, שיש לו שיטת טיפול שנקראת 'דמיון נובע'.

מאז, התהליכים שעשיתי באמצעותה החזירו אותי לעסוק באמנות, והפעם מתוך חיבור שלם בין אמנות לאמונה. התחלתי להוציא סרטונים כמעט כל יום. במהלך לימודי דמיון נובע קיבלתי עוד הפעם קריאה להשתתף בצילומים בסרט בפולין, תפקיד ראשי בסרט על הבעל שם טוב. נפתחו לי ערוצי יצירה רבים, וכיום אני כותב ומביים ומופיע בהצגות וסרטים. לאחרונה קבלתי תוכנית רדיו לילית ברדיו קול חי על דילמות חינוכיות וערכיות.

רפאל, נדמה שאתה לא מפסיק לחלום ולא מפסיק להפתיע. מה החלום הבא?

החלום הבא הוא מופע יחיד שבו האמונה והאמנות מחוברות ממש, בדיוק כמו שראיתי והבנתי בתהליכי

מקום שמגדל ומצמיח, מחבר אותי למקור האמת, ומוציא אותי עם כלים משמעותיים לחיים

תורה שמסלאת את הלב ומחזירה אותי פנימה לטוב שקיים בי.

לגלות את התנ"ך מתוך מבט של גודל, קרוב לאבות ולאסמות.

ללמוד במקום שמחבר אותי לשליחות שלי.

תוכנית הוראה שירת חברון בשיתוף 'המכללה ירושלים'

3 ימי לימוד | מעונות | הסעות | ארוחת צהריים

יהודית תשמח לספר לך עוד - 058-611 1590

שבת! תבין! למד! למד! הסבר! הפך! תבין! תבין! תבין! קבע! תברואה! פתח! טעור! וגם את!

מיתמות לחיים של שליחות

עורך איתי אסמן

הפולנים וקניתי מקפא. בדקתי מחיר בסופר כמה עולה עוף כדי לדעת איך אני יכול להביא עוף כשר במידה ואוכל. באותו יום קיבלתי 'במקרה' הודעה על מישהו מוורשה שמחפש מניין, מדובר 33 שעות נסיעה. שאלתי אותו מה הוא עושה בוורשה והוא אמר לי "אני סוחר בשר", יצרתי איתו קשר. קניתי עוד מקפא, רציתי שהם יעדיפו לקנות כשר אז ביקשתי מאותו סוחר שיעשה זאת במחיר זול יותר מהסופר המקומי והוא הסכים. ועכשיו אוכלים פה כשר. כל שבת מגיעים בין 30 ל-40 סטודנטים לבית שלנו. כל מימון הסעודות זה מימון פרטי שלנו, אני לא רוצה שהכסף שלהם יהיה שיקול לאירוח בשבת, יש לנו לב פתוח. הבנתי שאנחנו צריכים לעבור לשלב הבא - מניינים. מעבר לפינה חמה ומקום להיפגש, צריך משהו קבוע. יצרתי קשר עם רבה הראשי של פולין הרב מיכאל שודריך, הוא הביא לנו ספר תורה שעכשיו נמצא אצלנו בבית באופן קבוע. אני קורא בתורה (בשנה האחרונה למדתי יותר), ואחד הסטודנטים גם החליט להיות גבאי.

סטודנטים לרפואה הם אנשים עם לימודים מאוד אינטנסיביים, האתגרים לסטודנטים יהודים מאוד גדולים, לגור כאן זה לא פשוט - והם זקוקים לבית הזה, שייתן להם עוגן יהודי בתוך הקור של פולין. האנשים המבריקים כאן הולכים להיות אנשי מפתח בחברה הישראלית - הם יהיו רופאים או שיעברו במחקר ופיתוח. אני רוצה שהם יהיו מחוברים לזהות היהודית שלהם. יש אנשים שמגיעים לשבת, טועמים את הדג ובוכים, כי הם מרגישים משהו שלא קיבלו אף פעם. לפעמים מתקשרים אליי ההורים של הסטודנטים ומודים לנו מאוד על מה שאנחנו עושים ועל המעטפת היהודית שאנחנו נותנים להם. כשההורים באים לבקר, הסטודנטים מביאים אותם אלינו, זה מראה את תחושת השייכות. עוד שנה אנחנו עוזבים, אבל עדיין יהיו כאן הרבה סטודנטים יהודים שילמדו רפואה, אני רוצה שהפרויקט היהודי הזה ימשך. אנחנו עובדים עכשיו על בית יהודי מסודר, שאחרינו יבואו שליחים אחרים, זה צורך קריטי. המודל הזה יכול לעבוד בעוד מקומות. קודם כל אני רוצה אני רוצה לבסס את הפרוייקט שלנו כאן, אני מחפש שליחים שיחליפו אותנו, והחלום שלי - שהוא יתרחב לכל האוניברסיטאות באירופה, במקום שיש יהודים. אם אתם עוברים בפולין, אתם מוזמנים ליצור איתנו קשר, ביתנו פתוח - אביחי 052-7985731.

הרב אמר לנו: אנשים רציניים יכולים

שמי אביחי איובי, אני בן 29, נשוי לרננה ויש לנו 3 בנות, כיום אנחנו גרים בפולין עקב לימודי רפואה של אשתי.

הסיפור שלי התחיל כשהייתי תינוק, אבא שלי היה הנהג של הרב דרוקמן זצ"ל והוא נרצח בדרך לחברון, נולדתי 5 חודשים אחר כך. הרב דרוקמן זצ"ל היה כמו סבא שלי, התייעצתי איתו כל הזמן ובכל תחום. הכרתי את רננה בבני עקיבא, ובגיל 18 הרב דרוקמן זצ"ל שלח אותי לשיבת רמת גן ואת רננה לשליחות באוסטרליה בשירות לאומי, אחרי שנה היא חזרה לארץ והתחתנו. אני התגייסתי לצה"ל ורננה שתמיד רצתה להיות רופאה, עשתה תואר ראשון במחקר רפואי במקביל לנסיונות הקבלה ללימודי הרפואה בארץ. לפני שנה הגענו לרב דרוקמן זצ"ל לשבת, הוא חזר מאישפוז והיה מאוד חלש, ואז הוא שאל את רננה "מה עם רפואה?" והיא אמרה שבדיקו היא עשתה עוד מבחן ומחכים לתשובה, הרב שאל "מה עם חו"ל? יש בפולין תוכנית טובה". אמרתי לרב: "אין שם קהילה יהודית, אין בית ספר יהודי, אין בית חב"ד, אין כלום!"

הרב עצר את דבריי ואמר לי "אנשים רציניים יכולים לעשות את זה, אל תתעכבו". היינו בהלם. רננה במוצ"ש נרשמה למבחן של התוכנית והתקבלה. לפני כשנה עברנו לפולין, לקטוביץ, ובאמת אין פה כלום, אין קהילה יהודית - אבל יש 100 סטודנטים יהודים, ויש גם קבוצת ווטאספ משותפת לכולם. נחתנו ביום חמישי בלילה, וביום שישי גם עשיית קניות וגם התארגנות לחג הסוכות שיהיה ביום א'. מתוך הרגל של הכנסת אורחים, כתבנו בקבוצה "מוזמנים להתארח בשבת", ופתאום אישרו הגעה 10 סטודנטים.

הם התלהבו מסעודות השבת, וגם נשארנו במוצ"ש ובנינו יחד איתם סוכה. הייתה להם תחושה של בית, ומשם הכל פרח. כל אחד נמצא כאן בבדידות שלו ופתאום יש מישהו שדואג. בתוך הקור של פולין הם מצאו מקום חם. הסטודנטים כאן בטווח גילאים בין 26-36, בעיקר רווקים ומעט נשואים שהשאירו את המשפחה בבית. עם הזמן הפכנו ל"בית יהודי" בתוך אוניברסיטת סילסיה בקטוביץ.

באחד השבועות הראשונים שלנו ישבתי לקפה עם אחד הסטודנטים, הוא אמר לי - בישראל אכלתי כשר, אבל כאן אין אוכל כשר ואני כבר לא מקפיד. אמרתי לעצמי - לא רק אני צריך בשר כשר אלא עוד. נכנסתי לאתר יד 2 של

להצטרפות לקבוצת ווטאספ של טיפ יומי לקידוב נא לשלוח הודעה ל-052-5665005

להצטרפות לצעירי ראש יהודי? חייגו: 054-3138066 אחיה

מכירים בעלות תשובה או בדרך? הפנו אותן למדרשת שושנת אביב בתל אביב. יעל 050-818-8387

תל אביב לראשי יהודי

דרושה מנהלת פנים

התפקיד מצריך:

- כושר ארגוני מעולה
- יכולת הנעה והובלת צוות
- תקשורת בין אישית גבוהה
- יוזמה ויצירתיות • יכולת ניהול כלכלית
- משרה מלאה • עבודה בתל אביב
- ניסיון בתחום - יתרון

* המודעה פונה לגברים ונשים כאחד * רק פניות מתאימות תענינה

לפרטים נוספים ושלילת קו"נ: 050-973-0209, yehuditrosh@gmail.com

יצא לאור בשעה טובה

ספר זה הוא ספר המשך לרב-המכר 'פסיכולוגיה של מעלה' ומתמקד בכוח המרכזי של נפש האדם - כשרון האמונה ודעת אלוקים. אמונה שמשפיעה על אישיותו ומידותיו של האדם, על ביטחונו העצמי, על התרבות ועל כל מרחבי החיים.

להזמנות: 02-6791122
www.roschy.org, 052-5665005

ניתן להשיג ברשת חנויות דברי שיר

הפחד משתלט עלי

"פשוט מאוד. כשאין יראה, אז יש פחד.

הבינה היא הכלי.

אם לאדם יש מספיק כח בבינה והוא מבין מה קורה בעל מודע שלו, הוא מבין מה עובר עליו, זה יוצר אצלו בלב את היכולת לנתב את הרגש למקום הנכון.

חלק עיקרי מאוד מהיכולת ליצור יראה נכונה קשור מאוד ליחסים עם ההורים

"למה זה כל כך קשור ליחסים עם ההורים?" שאלה בסקרנות

"כי כאשר ההורה תופס בנפש מקום חזק ומשמעותי, אז הוא הופך את הנוכחות שלו בנפש של הילד לנוכחות שמחליפה זמנית את הנוכחות האלוקית. הרמות הגבוהה ביותר לילד שהוא מכיר בחיים שלו זה ההורה שלו, דמות גדולה, סמכותית ומרגיעה ומן הסתם זה תופס את אותו המקום שהנפש מרגישה מול האלוקים.

ההורה נותן לילד לתקופת הילדות את אותו הבטחון שאחר כך צריך להמיר אותו בקשר גבוה יותר וככה היראה לא נופלת ונשארת יציבה בתוך הנפש.

אפשר לראות את זה שילדים שיש להם יראה נכונה פנימית וטובה מההורים שלהם אז יש להם פחות פחדים בחיים, הם יותר מרגישים בטחון

"בעצם הילדים צריכים לפחד מההורים שלהם וזה מה שיוצר בהם בטחון?"

"לא, יראה זה לא פחד.

פחד, כמו שאמרתי מקודם זו יראה נפולה, זו תחושה שיש משוה שמאיים עלי, אני לא יודעת איך לפתור את זה, הולכת כל הזמן עם תחושה של איום ואני תולה את זה בהמון דברים ובגלל זה אינסוף לסוגי החרדות שיש כי אפשר לתלות את הפחד כמעט בכל דבר.

הנפש שלך לא מסוגלת ללכת עם איום כל הזמן, זה קשה לה ובגלל זה היא מוצאת כל כך הרבה מסלולים בכל מיני כיוונים וצורות לברוח מזה, העיקר לא להרגיש את תחושת האיום.

ומה שנעשה, אנחנו נלמד יחד להתחבר אל אותה תחושת נוכחות אלוקית חזקה ונתחיל להפריד מכל הפחדים והדמיונות שעוצרים ומפריעים לך בחיים.

חנה דיין - טיפול זוגי ופרטי במשברי חיים ברוח הפסיכולוגיה היהודית קליניקה פרטית במרכז

מטפלת ומייעצת גם בזום ובטלפון
7:00 - 17:00: hanna.tipul@gmail.com
טלפון: 054-4480705

לכל המאמרים: www.hannad.co.il

בהשראת הקורס המרתק של הרב אליהו לוי קובי"ת המרחב הזוגי

זה, אני בכלל לא מודעת לכל הדברים האלה" "נכון, את חשה את מה שהעל מודע שלך חש ממילא, בלי צורך בהתבוננות ומחשבה וכאשר אנחנו לומדות ומתבוננות מה קורה בעל מודע בנפש שלך, אז את יכולה להצליח להבין מה הולך שם.

את יכולה להבין בעצמך רק אחרי שנלמד ונתבונן, אי אפשר להבין לכך מה קורה בעל מודע כי זה משוה נסתם ונעלם" "אז למה אני מפחדת כל כך וסובלת מחרדות? אני לא מכינה את הקשר" השיבה

"את מרגישה נוכחות, את מרגישה שיש משוה גדול ממך, אבל אין לך מושג מה זה.

אותה נוכחות אלוקית לא נקלטת בצורה טובה ונכונה בבינה והבינה לא קולטת את מה שקורה בעל מודע שלך ומה שקורה זה שבעקבות זה אותה יראה הופכת לפחד.

בגלל חוסר ההבנה, יש לך תחושה של משוה גדול ממך ונוכח בחיים שלך ואת לא מכינה מהו את רק יודעת שהוא מאוד מאוד מאיים עליך" "אז בעצם משוה השתבש אצלי?"

"אצלי? מיליוני אנשים בעולם הולכים עם פחדים כל הזמן, זה הנושא שכל העולם הולך ומתמודד איתו בלי סוף: פוביות, חרדות, פחדים, נוצרה ממש תורה סביב זה" "אבל למה כל כך הרבה אנשים מפחדים?"

מנת להבין אמונה בצורה הפשוטה ביותר, אותה תחושת נוכחות שהנפש מרגישה את האינסוף.

זו הסיבה שהאמונה היא אוניברסלית לגמרי, מאחר והיא מורגשת מהעל מודע של הנפש.

אנחנו פחות מודעים אליה, אבל היא נוכחת מאוד מאוד חזק."

"אז למה זה יוצר אצלי תחושה הפוכה? אני מרגישה כל כך קטנה מול זה"

"בטיפול ננסה לקחת את הכיוון והשיתוק שהיראה הזו יוצרת וננסה להתחבר לעוצמה שאותה נוכחות אלוקית לא מאיימת עלי, אלא להפך, היא נוסכת בי חיים.

זה נכון, אני מרגישה לידה קטנה, אבל אני מרגישה שאני רוצה להתבטל אליה ולא חס וחלילה שהיא מאיימת אלי, אלא שהיא הבטחון שלי". המשכתי להסביר "אני מרגישה שהרבה אנשים לא מרגישים ככה" הגיבה

"תראי, באופן המתוקן, אותה תחושת נוכחות אמורה להספג בתודעת האדם וזה קורה אצל אנשים מתוקנים.

ברגע שהתודעה האלוקית מגיעה למודע של האדם, היא נכנסת לבינה ואז דרך הבינה חודרת ללב ויוצרת יראה" "כמו יראת שמים" הגיבה "נכון. יראת שמים זה שהאדם ירא לעבור את דבר השם כי הוא מרגיש את אותה הנוכחות החזקה בחיים שלו.

הוא מודע לזה שהנפש שלו מרגישה נוכחות מאוד חזקה של השם ומילא זה יוצר אצלו יראה לעבור את דבר השם" "אבל אני פעם ראשונה שומעת על

"אני מותשת. אין לי כוח כבר לכל התקפי החרדה האלה והכי מעצבן אותי שכולם מנסים להרגיע אותי ולדבר להיגיון שלי" אמרה הילה "למה את מתכוונת? מה הם אומרים לך?"

"שאינ הגיון בזה שאני מפחדת, נותנים לי דוגמאות ומסבירים לי כמה הם הפחדים לא קשורים למציאות.

אבל מה הם מחדשים לי בזה? אני יודעת שזה לא הגיוני, אבל אני מפחדת, זה בלי שליטה" המשיכה הילה בקול חלש

"את יכולה לפרט לי מה בעיקר מפחיד אותך?"

"שיקרו דברים רעים לאנשים שקרובים אליי! שיגלו שיש לי את המחלה! שיקרה משהו רע לקרובים שלי! לא יודעת!! כל מיני דברים!! אני מפחדת אפילו להגיד לך ממה אני מפחדת שלא יקרה לי את "אשר יגורתי בא לי" פירטה כבהלה

"זה באמת קשה מאוד לחיות בתחושה כזו שכל העולם הזה כולל כל האפשרויות שעוללות להתרחש כל כך מפחיד, אבל חשוב קודם להבין מה זה בכלל פחד.

פחד - תחושת איום קיומית על המציאות הבטוחה שלי.

אני מרגישה שיש משוה חיצוני אלי שמאיים עלי.

זה נכון שכרע המציאות שלי בטוחה, אבל יש גורם כלשהו שלרוב הוא דמיוני שמאיים על המציאות שלי ועלול לפגוע בי"

"הפחד הזה הוא כל כך נוראי ורע, שיעלם כבר"

"רגע, השרוש של הפחד שלך הוא בא ממקום טוב.

בחסידות, כשמדברים על פחד אז יש לה משמעות אחרת מאיך שאנחנו רגילים לחשוב עליה, בחסידות הפחד נקראת - יראה נפולה"

"מה זה יראה?" שאלה

"יראה זה כשאני מרגישה שיש נוכחות של משוה שהוא הרבה הרבה יותר גדול ממני בתוך החיים שלי, זו תחושה שאני מרגישה כלפי נוכחות הקב"ה בחיים שלי.

יראה, במקום המתוקן שלה, היא עושה טוב מאוד לנפש, "יראת השם לחיים" - יראה שנותנת חיים.

זה מתרחש כאשר נוכחות השם בנפש שלי נוסכת בי המון בטחון"

"אני לא יודעת, אצלי זה יוצר כיוון, זה משתק אותי ולא מרגיע, אני מרגישה כל כך קטנה ליד העוצמה הזאת" השיבה "נכון, זה מייצר סוג של כיוון תחושה של נוכחות הרבה יותר גדולה ואינסופית ממני בחיים שלי.

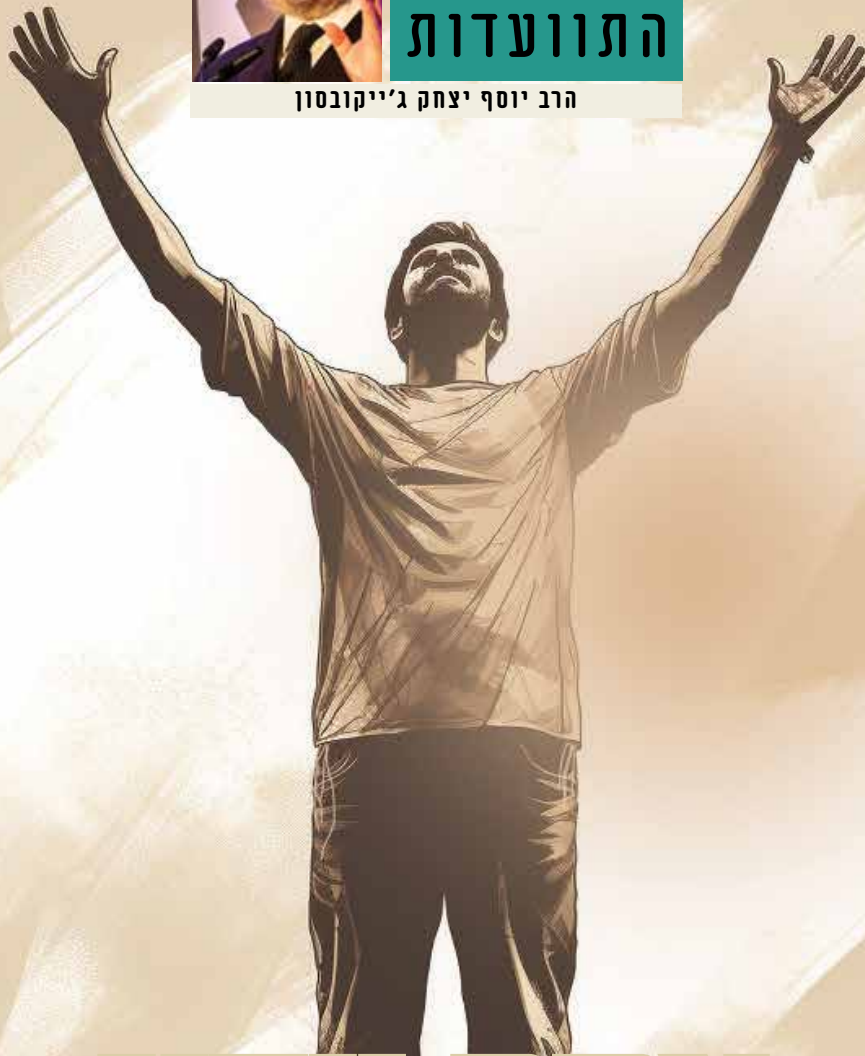
זו תחושה שמשותפת לכל בעלי החיים והאנשים בעולם.

זו אחת הנקודות המשמעותיות על

התוועדות
התוועדות

הרב יוסף יצחק ג'ייקובסון

אתה יודע עם מי אתה מדבר?!?

יכול להיות שאולי עוד לא התפללנו מעולם? תשאלו את רבי חיים מבריסק < החוזה מלובלין העמיד את החסיד שלו במקום, והיהודי שהגיע לקוצק בערב יום כיפור לא ידע להיכן הוא נפל > המכתב שקיבלתי מהתלמיד לשעבר ריגש אותי, כי אז באמת המתנה הכי גדולה שאנחנו יכולים להעניק לעצמנו, לילדינו ולתלמידינו >> התוועדות מיוחדת בנושא התפילה

לחיים לחיים. אחי ורעי, בואו נשים את הדברים על השולחן: הגיע הזמן שנעשה את התפילה רלוונטית לחיינו, וממילא היא תהיה רלוונטית ומשמעותית גם בחיי ילדינו.

הרמב"ם כותב "כל תפילה שאינה בכוונה אינה תפילה". זאת אומרת שמי שלא התפלל בכוונה - זה לא שהוא הפסיד את העניין של תפילה בכוונה, אלא שהוא הפסיד את כל העניין של התפילה, הוא כאילו לא התפלל בכלל!

"וכיצד היא הכוונה?" ממשיך הרמב"ם להסביר את דבריו: "יפנה את לבו מכל המחשבות, ויראה עצמו כאילו עומד לפני השכינה".

תרגשו לי באמצע התוועדות חסידית לחזור קטע מפורסם מרבי חיים מבריסק: הרמב"ם כאן אומר שמי שלא התפלל בכוונה הרי הוא כמי שלא התפלל כלל. ואילו בהמשך כותב הרמב"ם שצריך לכוון רק בברכה הראשונה של תפילת שמונה עשרה, אבל לא בכל שאר התפילה. לכאורה סתירה ברורה, האם צריך לכוון בכל התפילה או רק בברכה הראשונה?

אלא, מסביר רבי חיים, יש שני סוגי כוונה. שניהם נקראים בשם 'כוונה', אך מדובר על שני דברים שונים לגמרי. כאשר הרמב"ם מדבר על הברכות של שמונה עשרה - מה שהרמב"ם מתכוון הוא שצריך להבין את פירוש המילים, פשוט לדעת מה מוציאים מהפה. אבל מתי? רק בברכה הראשונה. ואז גם אם אחר כך ממשיכים "אתה חונן", "רפאנו", "ברך עלינו" וכן הלאה ולא חושבים על משמעותן הפשוטה של המילים, זה בסדר, העיקר שבברכה הראשונה הבנו מה אנחנו מדברים, כפשוטו.

לעומת זאת, מה שאמר הרמב"ם בתחילה שתפילה בלי כוונה היא לא נחשבת תפילה כלל, אין הכוונה לפירוש המילים; זו כוונה מסוג אחר, זו הידיעה שאני מדבר עם הקב"ה. פשוט מאוד. ההכרה שעכשיו אני מדבר עם בורא העולם, כמו שכותב הרמב"ם: "שיפנה את לבו מכל המחשבות, ויראה עצמו כאילו עומד לפני השכינה", זה לא מילה ספציפית זו או אחרת בתפילה, אלא זו ההכרה הכללית - הבנת המקום והזמן בו אנו נמצאים ומה אנו עושים בו. אין זה משנה אם אנחנו מבקשים או מודים לה, מדובר על המודעות הכללית.

אז תזכרו: בלי הכוונה של הבנת פירוש המילים - אני אומר מילים ולא חושב על משמעותן. אבל בלי הכוונה הכללית של כל התפילה - אין זו תפילה כלל. זה חיסרון בתפילה עצמה.

כמו שבכל מצוה ישנה עשיית המצוה עצמה, הפעולה הספציפית של אכילת מצה או נטילת לולב, כך בתפילה - הידיעה שאנחנו עומדים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא ומדברים איתו, זו הפעולה הבסיסית והיסודית של המצוה. בלי זה, לא חסר פרט או דין מסוים, אלא המעשה עצמו חסר.

לפעמים אנחנו רואים אדם שנכנס לבית הכנסת - זה יכול להיות גם אנחנו עצמנו - מתיישב, בודק את הטלפון, בוהה בחלל האוויר, קורא את העלונים שעל השולחן, מקשיב לשיחה של חבר, ויוצא. האם התפללת? כן! אני

ממש מוכשר. תוך כדי שעשיתי את כל זה אמרתי את כל המילים, לא פספסתי מילה אחת! אבל האם הוא עמד לפני הקב"ה? אני לא מתכוון לעמידה במקום אחד בלי להסתובב, אלא האם הוא הרגיש ולו לרגע אחד בלבד, שבזמן הזה הוא נמצא לפני בורא העולם ומדבר איתו? היו פה הרבה דברים, אבל תפילה לא הייתה פה.

במקום ללחוץ על כפתור במכשיר הקלטה ולשמוע את התפילה נאמרת, אנחנו עושים זאת בעצמנו כמו פיננו... אבל האם ישנה בנו הכרה ומודעות שאנחנו מדברים עם ה'?

רבותי, שימו לב: אני ממש לא מדבר על תפילה בכוונה המילים, בהתרכזות בכל קטע, וגם לא על ניגון ונעימה. אני מנסה לדבר מהשורש, הכי פשוט שיש - הידיעה הברורה והפשוטה שאנחנו עומדים ומדברים עם הקדוש ברוך הוא.

מתברר שדווקא העניין הפשוט הזה הוא הקשה ביותר.

מספרים על חסיד אחד שביקש מהחווה מלובלין עצה כנגד המחשבות הזרות שמתרוצצות לו בראש בשעת התפילה. אמר לו החווה: אין לך מחשבות זרות בתוך התפילה, המחשבות האלו אינן זרות לראשך בכלל, התפילה כולה זרה לך!

"אסור לדבר בשעת התפילה" כתוב במודעות בבתי הכנסת, אבל אולי היה צריך להיות כתוב "אסור להתפלל בשעת הדיבור"... - לא בגלל שיש יותר דיבורים מתפילות, אני לא חושב שזה נכון, אלא בגלל שהתפילה בכלל לא התחילה. חסרה ההכרה שנמצאים עכשיו לפני ה' ומדברים איתו, אז כיצד תהיה זו תפילה?!

חסידים היו אומרים בידיש "שטעלן זיך דאווענען" - נעמדים להתפלל. אין הכוונה לעמידה פיזית אלא לעמידה נפשית, זו כניסה למצב אחר מהיכן שהיינו עד עכשיו. מרחב אחר בחיים. כרגע אני נכנס אל תיבות התפילה ואני מכיר במי שאמר והיה העולם ובעמידה שלי מולו. לשם כך חוגרים חסידים גארטל, אבנט. זו חגירת הנפש והמודעות, כמו אדם שאומר לעצמו: הנה אני מתכוון ומיד מתחיל. במקום לעשות זאת כלאחר יד, אני מודע למה שאני עומד לעשות.

אני זוכר את הרבי ז"ע נעמד להתפלל. היתה רצינות בכל תנועה, וכאשר הרבי היה צועד את שלושת הפסיעות לאחור, אה! ראתה שהוא מכין את עצמו לעמוד לפני קודש הקודשים.

אומרים בדרך צחות: "אלה ברכב ואלה בסוסים, ואנחנו בשם ה' אלוקינו נזכיר" - כאשר אחרים צריכים לנסוע למקום מסוים, הם זקוקים לרכב או סוס, אבל יהודי? רק מתחיל להזכיר את שם ה' בתפילה והמחשבות כבר טסות למרחק אלפי קילומטרים...

כולנו מכירים את זה. חושבים בתפילה על דברים מכל מרחבי החיים, ואיך מסיימים את תפילת שמונה עשרה? "יהיו לרצון אמרי פי והגיון ליבי לפניך" - איזה מחשבות הלב אנחנו מבקשים שה' ייקח אליו? את כל המחשבות שחשבנו במשך התפילה? התור לרופא והחוב בבנק? אלא מאי, גם כשאומרים את זה לא חושבים על המילים!

לכן מדריכה אותנו התורה הקדושה שעלינו להתכוון לתפילה. ישנם דברים שכל יהודי - לא משנה באיזו רמה רוחנית הוא נמצא - צריך לעשות, כדי שתפילתו פשוט תהיה תפילה, שיחול עליה שם של עשיית פעולת המצוה, שיבין שהוא מדבר עם ה'.

לחיים לחיים, יהי רצון שנוכל להתפלל באמת ובתמים, בפשטות של יהודי טוב של פעם.

החידושי הרי"ם מגור היה מפרש את דברי חז"ל "תפילת הערב" - תפילה שהיא עריבה עלינו, שיש בה מתנות ונעימות, חן ויופי - "אין לה קבע", אין לקבוע ולהגדיר אותה, יש לתת לה לזרום ביופי.

אחיי היקרים, שלא תבינו לא נכון. זה לא יפסוד אותנו ממחשבות שינסו להיכנס לנו לראש במהלך התפילה. זו מלחמה אבודה. הרי כבר כתב אדמו"ר הזקן בתניא שהתפילה היא כמו שני אנשים שמתקוטטים ונאבקים להפיל זה את זה. לכן גם במהלך התפילה הטובה שלנו, כאשר אנחנו בסך הכל הולכים בכיוון הנכון ומרוכזים במה שאנו עושים, עדיין הצד שכנגד יכול להתאזר ולהכניס אנרגיה שלילית במה שאנו עושים.

זה לא אמור לגרום לנו להרגיש כמו לוזרים חסרי שייכות לקדושה, זה בסך הכל טבע שהקדוש ברוך הוא הטביע בנו. כך שגם אם נצליח לדבר עם ה', ינסו להיכנס לנו דברים המערבבים אותנו ומפריעים לנו, אפילו באמצע אמירת "שמע ישראל", זה מה יש. אבל אתם יודעים מה - אומר אדמו"ר הזקן - זה דווקא סימן שאנחנו עושים משהו טוב. אחרת, למה היצר הרע מנסה כל כך להרוס לנו את התפילה?

התפילה בלשון חז"ל מוגדרת כ"בקשת צרכיו". אנחנו מבקשים מהקדוש ברוך הוא את הצרכים האנושיים שלנו - הן הצרכים של העם כולו, הן הצרכים שלנו כאנשים פרטיים. צרכים גשמיים כמו רפואה ופרנסה, וגם צרכים רוחניים: חכמה, גאולה פרטית ותשובה.

אך מי שמגביל את התפילה לבקשת צרכיו בלבד, לא התחיל להבין את הרעיון שבה. "לא ראה מאורות מימיו", בשפת מאורי החסידות. אחרת, מדוע כתוב במשנה "חסידים הראשונים היו שוהים שעה אחת ומתפללים, כדי שיכוונו את לבם למקום", וזה לא מסתיים בזה, שעה לפני התפילה, שעה אחרי התפילה, ושעה התפילה עצמה - כפול שלוש תפילות ביום!

תשע שעות רק בשביל לבקש את הצרכים של האדם?

"וכך היו עושים חסידים ואנשי מעשה שהיו מתבודדים ומכוונו בתפילתם עד שהיו מגיעים להתפשטות הגשמיות ולהתגברות כח השכלי עד שהיו מגיעים קרוב למעלת הנבואה" - זה לא כתוב בספר חסידים, זה כתוב בשולחן ערוך, הספר הבסיסי של כל יהודי ויהודיה!

"איזוהי עבודה שבלב, זו תפילה" - אומרים חז"ל. וכי לבקש צרכים זו עבודה שבלב? מדוע עלינו לעבור את כל פסוקי דזמרה, ברכות קריאת שמע וכן הלאה, רק בשביל להגיע לעבודה של בקשת הצרכים בשמונה עשרה? מהי האריכות הגדולה הנדרשת רק

בשביל להגיע אל הבקשה שלנו?

יתרה מזו: הרי לא מדובר על מלך בשר ודם שכל שמשבחים ומפארים אותו יותר כך מקבלים ממנו יותר, האם הקדוש ברוך הוא מלך מלכי המלכים צריך את הכרת הטוב והתשבחות והתיאורים שלנו, כיצד הוא מנהל את העולם ודואג לכולם והוא הכי חזק והכי אדיר והכי נפלא, בשביל מי זה? לא מדובר עלי ועליכם שאנחנו זקוקים לדברים האלו בשביל הביטחון העצמי שלנו, מדובר על הקב"ה שאין סוף לגדולתו!

אלא שהתפילה היא עבודה להכרת עצמי! זהו מסע יומי - לא פעם אחת, אלא כמה פעמים ביום - בשביל ללמוד לדעת איך להכיר את עצמי. אין זו משימה פשוטה, מדובר על עמל ועבודה רבה.

יש דרכים כה רבות שבהן אנחנו חווים את קיומנו. ערמות ושכבות של כיסויים שעטינו על עצמנו במשך השנים. כך שבשביל באמת לדעת מי אנחנו, עלינו לעשות זאת פעם אחר פעם באריכות רבה.

כל איש ואישה הם שגרירים של הקב"ה, זה מי שאנחנו באמת. שליח ההשגחה העליונה, חלק אלוקות ממעל ממש. לפי זה, המציאות הטבעית של האדם אמורה להיות מלאה ביטחון עצמי ואופטימיות, שמחה ורוגע. הבעיה היא שהאמת הזו התערפלה והתאבקה עם השנים מפני כמה סיבות. אבל הגיע הזמן לחזור למקורות, וזאת על ידי התפילה.

עצם העמידה בפני הקב"ה מגלה את החלק אלוקה ממש שבתוכנו. את האחדות והקשר הבלתי ניתן לפרימה של כל יהודי עם אלוקות.

בעל התניא אמר פעם, ביידיש: "זעהן זיך מיטן אויבערשטן, נאר אין דאווענען" - להיפגש עם הקב"ה, אפשר רק בתפילה.

כל שלב בתפילה נועד כדי להגיע לפגישה הזו, אל האירוע המיוחד הזה שבין הקב"ה לאדם, בצורה נכונה ונאותה. הקטעים המקדימים לשמונה עשרה משמשים כמו "חומר למחשבה" שעוזר לנו להגיע נכונים וראויים ליחוד הנשמתי הזה. להיכנס למקום שבו

הפנימיות שלנו היא האמת, ואילו החיצונית והמעטה הקיים עלינו הם רק חיצוניים ושוליים. הטקסט של התפילה אולי דומה בכל יום, אבל העבודה היא שונה מיום ליום. כל יום והשכבה שלו.

תלמיד שלמד אצלי בישיבה כתב לי מכתב שריגש אותי מאוד, ואני רוצה להקריא לכם חלק ממנו:

"זמן ממושך התפילה היתה אתגר משמעותי עבורי. מרתון של אמירת טקסטים, שוב ושוב ללא הפסקה. זה היה בסדר מבחינתי להפסיק מחיי היומיום בשביל ה', אבל כל הזמן חשבתי שאם כבר נותנים לנו כל כך הרבה חומר קריאה, אותו חומר בכל יום, הדבר מאבד את המשמעות שלו. ובכלל, למה ה' צריך שיגידו לו כל הזמן שהוא כזה גדול?"

"אבל לאחר שלמדנו יחד מאמרי חסידות אודות התפילה, השתנתה אצלי הגישה לגמרי. הבנתי שהתפילה היא זמן שבו אני מפשיט מעצמי את כל השכבות ומוצא את עצמי. כעת, אם אני מקדיש זמן לתפילה, אני מוצא אותה כזמן הטוב והמשמעותי ביותר עבורי. האם קיים בן אנוש שאינו זקוק להכיר את עצמו, את הטוב הטמון בו? לראות את המציאות כפי שהיא באמת, ולגלות את הקב"ה בחייו הפרטיים?"

ההסתכלות הזו היא אבן יסוד במשנת הבעל שם טוב ותלמידיו, מפני שהיא הולכת יחד עם ההכרה בחידוש המרכזי מבית מדרשו של הבעל שם טוב - אין עוד מלבדו, הכל חדור באלוקות, הקב"ה נמצא בכל מקום ובכל מצב, ההשגחה העליונה מלווה כל פרט ושלב בחיינו, הכל מתוכנן ונועד מלמעלה לטובתנו, לטובת האנושות ולטובת המטרה "לתקן עולם במלכות ש-ו", להראות ש"כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא בראו אלא לכבודו", לגלות את המציאות האמתית של העולם ככלי לגילוי אלוקות, ואני השליח שעושה זאת.

מי שרוצה להגיע אל תמצית החיים, עושה זאת על ידי שפוגש את הקב"ה בכל דבר, על ידי שהוא מכיר באמתת המציאות של כל בריה, שהיא האלוקות החיה וקיימת שם. אז תגידו אתם: איך עושים את זה בלי תפילה?

התפילה מועילה ומאפשרת לנו לראות את העולם בצורתו הנכונה כביטוי של הקב"ה, ואת האדם בצורתו הנכונה כמי שהוכשר למטרה זו של עשיית העולם מקום משכן לשכינה.

"יפקוד ה' אלוקי הרוחות איש על העדה" - ביקש משה רבינו מה' טרם פטירתו. ואיך ממשיכה הפרשה?

"צו את בני ישראל ואמרת אליהם, את קרבני לחמי לאשי ריח ניחוחי תשמרו להקריב לי במועדו". מה הקשר בין מינוי יהושע בן נון כמנהיג ישראל לבין קרבן התמיד?

מביא רש"י את המשך המדרש: בת המלך חולה ונוטה למות, והיא מבקשת מבעלה שיבטיח לה את דאגתו לילדים. מה אומר לה בעלה: את מבקשת ממני שאדאג לילדים, אך על הילדים לדאוג לי גם כן.

רוצה ישראל הנאמן אוהב את עמו כאהבת אם, וכך משה רבינו מבקש מה' שידאג לילדיו לאחר שהוא מסתלק מן העולם. מה עונה לו ה'? "עד שאתה מצוני על בני, צוה את בני עלי". אולי הגיע הזמן שהם ידאגו לי גם כן?

ה' בחר מרצונו שיהיה לו קשר עם עם ישראל, ולכן עכשיו יש לו 'צורך' כביכול בנו. הוא בחר לרצות שיתייחסו אליו. ואיפה אנחנו מתייחסים אליו? "תפילות כנגד קרבנות". תפילת שחרית שלנו זה קרבן התמיד שה' ציווה, וכך גם תפילת המנחה.

בשום פנים ואופן אין לנו לחשוב: ביג דיל המנחה שלי! אפשר לחשוב מה כבר זה יעשה. למי זה משנה אם זה לוקח דקה אחת או רבע שעה? חס ושלום. הקב"ה בחר לרצות את המנחה שלי ואת המנחה שלך. הקב"ה רצה קרבנות ועכשיו הוא רוצה תפילות, את התפילות שלנו, של כולנו.

האגדה החסידית מספרת שהגיע יהודי לקוצק בערב יום כיפור, לפני תפילת כל נדרי. והנה הוא שומע חסיד אחד אומר לחברו: הבה נלך להתפלל מעריב. שישה חודשים לאחר מכן, לפני ליל הסדר, הוא שמע את החסיד אומר לחברו: הבה נלך לאכול ארוחת ערב. האם ליל הסדר הוא ארוחת ערב? כל נדרי של יום כיפור הוא סתם מעריב? להפך: הם רצו לחקוק בעצמם את ההכרה שכל מעריב צריך להיראות כל כמו נדרי, וכל ארוחת ערב צריכה להיראות כמו ליל הסדר!

המתנה הנפלאה ביותר שהורים יכולים לתת לילדים שלהם זו הידיעה שיש להם קשר אישי עם הקב"ה, כמובן מעבר לצרכים הבסיסיים שלהם. אם הצלחנו לגדל ילדים שחשים בבירור שה' איתם, שיש להם למי לפנות ועל מי לסמוך, שיש מלך מוחל ומרחם, שתמיד יש דלת פתוחה, שה' יעזור להם להצליח ויתן להם את הכוחות להיות הגרסה הטובה ביותר של עצמם, הרי מה לנו גדול מזה?

למעשה, ילדים מבינים דברים כאלו בצורה טובה יותר מאנשים מבוגרים. כשאומרים לילד "אין סוף", אולי הוא לא יכול להגדיר את זה בצורה נכונה, אבל הוא מכיר בזה. הוא חש באמת של זה. דווקא המבוגרים הם אלו שמסתבכים עם זה.

על ידי התפילה אנחנו מסוגלים לתת לילדים שלנו את התחושה הנפלאה שיש תכלית ומטרה בעולם. שהקב"ה ברא אותנו עם סט הכשרונות והיכולות שלנו בשביל שנאיר את העולם, שה' נתן להם אתגרים יחד עם כוחות, כדי שהם יעברו וידלגו עליהם. הם יבינו את זה טוב. "אני מתפלל לדעת זה התינוק".

נכון, ישנם ילדים חסרי סבלנות, לפעמים

דרוש בן
שירות לאומי
לפנימייה לילדים בסיכון במרכז
הארץ - דרוש בן שירות לאומי
אווירה מעולה ותנאים טובים
למתאימים!
לפרטים 054-4770892

צדקו דבריך. אבל מאידך גיסא, בעל אוהב יתענג מהמאכל הפשוט גם אם הוא הגיע מאוחר!

"צדקת ממני", אמר הרבי, "היתה שווה ירדת נשמתך לעולם הזה, ולו בשביל להוקיר ולהעריך את תפילתם של יהודים פשוטים המתפללים בזריזות ובחטף".

אבל רגע, חברים יקרים, האם עלינו להיות מאותם היהודים לכתחילה, מתוך בחירה?!

לחיים, לחיים ולברכה!

שואב המים עמד על מקומו משתומם: בשביל זה חיכיתי?!

סיים הרבי את משלו ואמר: מי שמכין את עצמו לתפילה בטבילה במקווה, לימוד חסידות ומחשבה על גדלות הבורא ושפלות האדם, נתינת צדקה והכנה נפשית לעמידה לפני הקב"ה, הרי 'שווה' כביכול לקב"ה לחכות לתפילתו; לעומת זאת, מי שמתאחר בתפילתו עד לאמצע היום ואז מתפלל במהירות ובחטף, מה הועילה ההמתנה? ...!

שמע יהודי את דברי הרבי ואמר: רבי, אמנם

ילדים רק רוצים להגיע אל הדבר הבא. לסיים את הקטע הזה ולהמשיך הלאה, להתקדם עוד ועוד. אבל האתגר הוא לגרום להם להכיר את הגדולה של רגע התפילה. לייקר את הזמן הקצר הזה ואת מה שהוא מחולל אצלנו בלב. זה יהיה משהו שהם יקחו איתם לכל החיים, להתפלל כמו יהודי!

אבל כאן עלינו לזכור, כמובן: לא נוכל להיות צבועים. אם אנחנו מדברים כל הזמן, רק מחכים לקידוש ועושים בינתיים עסקים, מה נראה לנו שיעשו ילדינו?

מצד שני, לא צריך להעמיס עליהם, הם לא צריכים לומר את כל חלקי התפילה בכל גיל. יש קטעים נחוצים והכרחיים יותר מאחרים, יש חלקים שהם מסוגלים להתחבר ולהבין אותם יותר, וזה בסדר. העיקר שיהיה בנעימות, בטוב, למשל, ניתן ללמוד כל כך הרבה על טבע העולם מתוך התבוננות בפסוקי דזמרה! אנחנו יכולים לגרום לילדים שלנו להעריך את המילים הללו אם נלמד אותן קצת, נפתח אותם. סיפור ותיאור יכולים להפוך את התפילה למשמעותית.

הרבי הקדוש מרוז"ן ראה אדם מתפלל באמצע היום. כדרכו בקודש, המשיל הרבי משל:

שואב המים של העיירה היה נושא דליים כל היום מהנהר ומיטלטל בדרכים על מנת להביא מים לתושבים. בסוף היום, כשכולו עייף ויגע, היה מגיע לביתו לסעוד את ארוחת הערב שהכינה רעייתו.

ערב אחד נכנס שואב המים לביתו מיוזע ומטונף ממלאכתו, וארוחת הבית אינה קיימת. הוא ממתין בסבלנות וחושב לעצמו: מן הסתם רעייתי היקרה מעריכה את עמלי ועבודתי הקשה, והיא החליטה להכין ארוחת ערב מיוחדת כהוקרה. ככל שהרגעים עוברים ושוב דבר לא קורה בשטח, דמיונו עולה בתיאורים על המאכל המיוחד שיגיע אליו לאחר המתנה מייגעת זו. ואכן, לאחר כמה דקות מגיעה הרעה מן המטבח, ובידיה צלחת ובה תפוחי האדמה והירקות הרגילים שהיא תמיד מגישה לו לאחר יום עבודה.

מעוניינת בלימוד רחב אופקים?

בחבורה סקרנית, רצינית ומעמיקה?

הצטרפי לתוכנית

תכנית מצוינות

להצמחת נשות חינוך בעלות שאר רוח,

המרחיבות את מבטן

מאופק עולמות הרוח והתרבות

עד לנפש האדם פנימה

ראש התוכנית: ד"ר חנה ריקלין

מרכזת התוכנית: ד"ר אחינועם יעקבס

מלגה ייחודית לנרשמות לתוכנית

הקבלה לתכנית מותנית בראיון אישי. שכר לימוד בתנאים נוחים למתאימות אפשרות לשלב עם תוכנית רגיב

הרצוג. לדעת. לחונך.

להרשמה: 074-7214504 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

התוכנית מקנה תואר ראשון B.Ed. בהוראת ספרות ובמחשבת ישראל

1,200 שאלות ותשובות של הרב יהושע מחכות לכם באתר 'קרוב אליך'

נפשי בשאלתי

יש נך שאלה בעבודת ה'?
054-4530951

אם לקב"ה יש כל כך הרבה מלאכים, בשביל מה הוא צריך אותי?

המעלה של האדם על המלאכים היא שיש לו נשמה שחוצבה מאור פני מלך חיים, חלק א-ל-וה ממעל, שנתונה בתוך גוף. ולכן יש לה בחירה עצמאית ורצון, וראויה היא להיות רעיה לדודה ולא רק כשר ועבד ושליח. ועוד לימדונו רבותינו שמקור מחצב הנשמות במעלתם הוא למעלה אפילו מן המלאכים, והנחת רוח שיש לקב"ה מעבודת האדם היא עליונה על הכול. ואם תשאל: הלא גם בני אדם יש מרובים ואף בני ישראל ומי צריך דווקא אותי, דע שדמות כמוך לא הייתה מששת ימי בראשית ולא תהיה לעולם עד בוא משיח צדקנו. ומה שאתה נשלחת לתקן - אין שום צדיק וקדוש מכל סוג ומעלה שיוכל לתקן במקומך. הקב"ה שמח בכך ואוהב אותך כמו בן יחיד שנולד לו לאדם בזקוניו, והוא שמח בכל מעשה שלך מעבר לכל מה ששכלנו, ואפילו שכלם של צדיקים עליונים, יכול לשער.

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן מה לעשות כשיש לי יום ממש גרוע ושום דבר לא הולך?

בכל בוקר וערב אנו חוזרים על המצווה "ואהבת את ה' בכל מאודך", ואמרו רבותינו: בכל מידה שמודד לך הווה מודה לו במאוד מאוד. וגם כאשר האדם משתדל והדברים אינם יוצאים אל הפועל והוא מרגיש עיכובים, חסימות, והכול נראה בעיניו אטום ונעול, ושום דבר לא עולה בידו, צריך לדעת שכשהוא מכוון לעשות רצון ה' יתברך בכל אלה, בין לפרנסת ביתו בין בענייני העולם, ולמעלה מזה בקודש - לתפילה ולעבודת ה', השכינה שורה במעשה ידיו. ההצלחה החיצונית איננה מדד כלל וכלל להשראת השכינה, ולכן צריך להודות מאוד מאוד גם במידת פורענות, מפני שהקב"ה עושה שליחותו על ידי הכול, ומרים את האדם לדרגות יותר עליונות, לעיתים בשעות מאירות ונשגבות ולעיתים דווקא העיכובים הם אלה שעל ידם זוכים למעלות עליונות יותר. וכשחופרים באר, שעות מרובות נדמה כי איננו מצליחים, אך כשיוצאים מים זכים אז יודעים שלכל הפעולות שקדמו לכך יש שותפות גדולה בתוצאה.

התחלתי להגיד תיקון חצות ובהתחלה מאוד התרגשתי, אבל עכשיו קצת פחות. מה לעשות כדי לשמר את תחושת החורבן?

לימדונו רבותינו שכשמתחילים דבר, להתחדשות יש משקל רב בפתחת הלב, וזו זכות גדולה להתחיל עניינים חדשים בעבודת ה' ולזכות לפתיחת הלב על ידה. אבל דרכו של עולם שאחרי ההתלהבות הראשונה באים ימים שמזיקים עבודה מתוך התמודדות עם לב שאיננו פתוח כבשעה ראשונה. והדרך היא להתבונן באותם עניינים רמים ונפלאים של בית מקדשנו והשראת השכינה בו, והמעלה של ישראל ושל העולם כולו בשעה שהבית בנוי ומשוכלל, וגם עלינו לדעת שכל מדרגתנו הרוחנית תהיה מופלאה לאין ערוך. וכשמתבוננים כל אחד לפי שיעור דעתו, ולומדים ממקורות רבותינו על מעלת הבית הגדול והקדוש ומתפללים לבניינו, זהו עיקר העבודה, מפני שהלב אינו ברשותנו, ובעזרת ה' על ידי עבודתנו גם הלב ייפתח.

ת.ד. 52589 רמת גן < העלון טעון גניזה > karovel.co.il • לתגובות ויצירת קשר qarov.elecha@gmail.com קרוב אליך • לפרסום: 052-4061065
עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

בואו לגור קרוב אל הערכים שלכם!

ביישוב התורני פסטורלי-נריה

נאות נריה - פרויקט איכותי הממוקם ביישוב התורני נריה, עם מוסדות חינוך מצוינים ואווירה קהילתית ייחודית שהופכת אותו למקום האידיאלי למשפחה התורנית. בואו לחיות כמו שאתם מאמינים.

טף ירוק ופארק

בית מדרש

סניף 'אריאל'

אולפנת נריה

תלמוד תורה

מקווה

לפרטים חייגו: 076-599-6126

נאות נריה
תורני · איכותי · קרוב

החל שיווק שלב ב'